

Kristuksen voitto muuttaa meidät

Kristi seger förvandlar

Kristittyjen ykseyden
ekumeeninen rukousviikko

Rukouspäiväjulistus ja raamatuntekstit

18.-25.1.2012

Ekumeniska böneveckan
för kristen enhet

Böndagsplakat och bibeltexter

Herran rukous

I sä meidän, joka olet taivaissa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi
myös maan päällä niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä
jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille anteeksi velkamme
niin kuin mekin annamme anteeksi
velallisillemme.

Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima
ja kunnia iankaikkisesti.
Aamen.

Suomen Ekumeenisen Neuvoston
1973 hyväksymä ekumeeninen sanamuoto

Alkuperäinen englanninkielinen aineisto:

We will all be changed by the Victory of our Lord Jesus Christ

Jointly prepared and published by

The Pontifical Council for Promoting Christian Unity www.vatican.va

The Commission on Faith and Order of the World Council of Churches

www.oikoumene.org

SVERIGES KRISTNA RÅD

Box 14038

SE-167 14 Bromma

Tel: +46 8 453 68 00 Fax: +46 8 453 68 29

info@skr.org

www.skr.org

SUOMEN EKUMEENINEN NEUVOSTO / EKUMENISKA RÅDET I FINLAND

PL / PB 185

00161 HELSINKI / HELSINGFORS

Tel: 09 180 2369

Fax 09 174 313

sen@ekumenia.fi

www.ekumenia.fi

 facebook

Ekumenian ystävät

Kristuksen voitto muuttaa meidät

1 Kor. 15: 51-58

Kristi seger förvandlar

Aineistoa

Kristittyjen ykseyden ekumeeniselle rukousviikolle
ja muuhun ekumeeniseen hartauselämään

Material

för Ekumeniska böneveckan för kristen enhet
och för annat ekumeniskt andaktsliv

Toimittajat / Redaktörer

Heikki Huttunen, Veijo Koivula, Sirpa-Maija Vuorinen

Suomennos englannista

Mirja Sevón

Svensk översättning

Per-Magnus Selinder

Jan Edström

Sisältö / Innehåll

Herran rukous, ekumeeninen sanamuoto.....	2
Rukousviikon raamatunteksti	5
Böneveckans bibeltext.....	5
Kristuksen voitto - lupaus kirkon ykseydestä	6
Kristi seger - ett löfte om kyrkans enhet.....	7
Miksi tällainen teema?	8
Varför detta tema?	9
Ensimmäinen päivä	10
Dag 1.....	11
Toinen päivä	12
Dag 2.....	13
Kolmas päivä	14
Dag 3.....	15
Neljäs päivä	16
Dag 4.....	17
Viides päivä.....	20
Dag 5.....	21
Kuudes päivä	22
Dag 6.....	23
Seitsemäs päivä	24
Dag 7.....	25
Kahdeksas päivä	26
Dag 8.....	27
Julistus kahdesta ekumeenisesta rukouspäivästä.....	30
Plakat om två ekumeniska böndagar	31
Rukouspäivien raamatuntekstit	32
Böndagars bibeltexter	33

Raamatunteksti: 1. Kor. 15: 51-58

Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Me emme kaikki kuole, mutta kaikki me muutumme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina ja me muut muutumme. Tämän katoavan on näet pukeuduttava katoamattomuuteen ja kuolevaisen kuolemattomuuteen. Mutta kun katoava pukeutuu katoamattomuuteen ja kuolevainen kuolemattomuuteen, silloin toteutuu kirjoitusten sana: -- Kuolema on nielty ja voitto saatu. Missä on voittosi, kuolema? Missä on pistimesi, kuolema? Kuoleman pistin on synti, ja synnin voimana on laki. Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! Olkaa siis vahvoja ja järkähtämättömiä, rakkaat veljeni, ja tehkää aina innokkaasti Herran työtä. Tietäkää, ettei Herra anna teidän työnne mennä hukkaan.

Bibeltext: 1 Kor. 15: 51-58

Vad jag nu säger er är ett mysterium: vi skall inte alla dö, men vi skall alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty den kommer att ljuda, och då uppstår de döda i oförgänglig gestalt, och vi förvandlas. Detta förgängliga måste kläs i oförgänglighet och detta dödliga kläs i odödlighet. Men när det förgängliga kläs i oförgänglighet och det dödliga i odödlighet, då blir det så som skriftordet säger: Döden är uppslukad och segern är vunnin. Död, var är din seger? Död, var är din udd? Dödens udd är synden, och synden har sin kraft i lagen. Gud vare tack som ger oss segern genom vår herre Jesus Kristus. Stå därför fasta och orubbliga, mina kära bröder, och ge ut er helt i arbetet för Herren. Ni vet ju att han inte låter er möda vara förspild.

Kristuksen voitto - lupaus kirkon ykseydestä

Jalkapallossa maali räjäyttää ilon. Pelaajien yritys, kunto, sitkeys, nopeus, taito ja luovuus saavat palkkansa. Kannattajien jännitys purkautuu hullaantuneeseen riemuun. Urheilun antama ilo ilmaisee identiteettiä oman joukkueen kannattajana, oman kaupungin ja kotimaan kansalaisena, joskus myös isien ja uskon perinnön kantajana. Voiko jalkapallon riemussa nähdä ihmisen kaipuun jostain vielä suuremmasta ilosta, ylösnousseen Kristuksen voitosta ja Jumalan valtakunnan iankaikkisesta juhlasta?

Jalkapallon vuoden 2012 EM-kisat Puolassa ja Ukrainassa olivat puolalaisen ekumeenisen työryhmän mielessä, kun he lähtivät pohtimaan vuoden 2012 Ekumeenisen rukousviikon teemaa. Kansainväliset kisat eivät olisi olleet mahdolliset ilman vapauden voittoa kommunismista 20 vuotta sitten. Mutta miten kristitty suhtautuu poliittisen historian voittoihin ja tappioihin, joita Puolan menneisyys on täynnä?

Suomen kehitys kansakuntana ja demokratiana on mukana Tasavallan presidentin julistuksessa kahdesta ekumeenisesta rukouspäivästä vuonna 2012. Julistus viittaa Suomen Piipiseuran ja suomalaisen raamattutyön 200-vuotisjuhlaan. Raamattu tekee kielen ja kulttuurin näkyväksi. Raamatusta nousevat suomalaisen ja eurooppalaisen elämäntavan arvot. Suomi on kasvanut Pohjolan kylmän peräkulman asemastaan ja vuosisataisista sodista ja vainoista huolimatta vapauteen ja hyvinvointiin. Kuinka tulisi Raamatun näkökulmasta suhtautua kansakuntamme voittoihin ja tappioihin? Mikä on kansallisen hyvinvoinnin ja ihmiskunnan yhteisen oikeudenmukaisuuden suhde Kristuksen ristien ja ylösnousemuksen valossa?

Rukouspäiväjulistuksessa on myös esillä Ekumeenisen vastuuviikon teema, uskon ja vakaumuksen vapaus. Vapaus kuuluu Raamatun ihmisenäkemykseen. Raamattua lukiessaan monet sorretut ovat löytäneet oman ihmisarvonsa. Raamatun opetus sekä ihmisestä että uskosta edellyttää vapautta. Kunnioitus ja suvaitsevaisuus toisen uskontoa ja vakaumusta kohtaan ovat periaatteita, jotka koskevat niin kaikkien uskontojen kannattajia kuin uskonnottomiakin.

Kristuksen voitto pimeyden valloista on mielessämme, kun liitymme ekumeenisen rukousviikon 18.–25.1. kirkkovaellukseen. Vuoden kylmimmällä viikolla Suomen kristityt kulkevat pyhäköstä toiseen ja toivottavat toinen toisensa tervetulleiksi yhteiseen rukoukseen ja vieraanvaraisuuden pöytään. Yhteys erossa olevien kristittyjen kesken on lupaus kirkon ykseydestä, jonka Kristuksen voitto antaa. Samalla se on todistusta Kristuksen voitosta lähimmäisille kotikadun varrella, kotimaassa ja maailmassa.

Siunattua ekumeenista rukousviikkoa toivottaen
Toimituskunta

Kristi seger – ett löfte om kyrkans enhet

I en fotbollsmatch blir glädjen stor efter ett mål. Varje mål är resultatet av spelarnas arbete, kondition, målmedvetenhet, snabbhet, kunskap och kreativitet. Supportrarna skriker av förtjusning. Idrottens glädje uttrycker samhörighet och identifiering med det egna laget, staden eller nationen, ibland också med fäderna och den religiösa traditionen. Kan fotbollens glädje ses som en symbol för en längtan efter en ännu större glädje, Kristi seger och Guds rikes eviga högtidsfest?

Fotbolls-EM 2012 i Polen och Ukraina fanns i tankarna hos den ekumeniska arbetsgrupp som planerade temat för Ekumeniska böneveckan 2012. De internationella tävlingarna hade inte varit möjliga utan frihetens seger över kommunismen för tjugo år sedan. Men hur förhåller sig en kristen till de historiska segrar och nederlag som Polens historia är full av?

Finlands utveckling som nation och demokrati finns med i böndagsplakatet om två ekumeniska böndagar för 2012 som undertecknats av republikens president. Plakatet lyfter fram Finska bibelsällskapet och det finländska bibelarbetets 200-årsjubileum. Bibeln synliggör både språk och kultur. Bibeln är grunden för de värderingar som den finländska och europeiska livsstilen bygger på. Finland har utvecklats från att ha varit ett land i den kalla norden som sargats av krig och förföljelse till ett land med frihet och välstånd. Hur ska man ur ett bibliskt perspektiv förhålla sig till vår nations segrar och förluster? Vad är relationen mellan nationellt välstånd och mänsklighetens gemensamma rättvisa och Kristi kors och uppståndelsens ljus?

I böndagsplakatet finns också Ekumeniska ansvarsveckans tematik, frihet för tro och övertygelse. Frihet hör till den bibliska människosynen. Många som tagit till sig Bibelns ord har funnit sitt människovärde. Bibelns undervisning om människan och tron förutsätter frihet. Respekt och tolerans för en annans tro och övertygelse är principer som berör både religiöst aktiva och religionslösa.

Vi tänker på Kristi seger över mörkrets makter när vi går med i kyrkvandringar under ekumeniska böneveckan 18-25 januari. Under en av årets kallaste veckor vandrar kristna i vårt land från helgedom till helgedom och hälsar varandra välkomna till gemensam bön och till gästfrihetens bord. Gemenskap med kristna vi är skilda ifrån är ett löfte om kyrkans enhet som garanteras av Kristi seger. Samtidigt är den ett vittnesbörd om Kristi seger till våra närmaste på samma gata, i hemlandet och i världen.

Med önskan om en välsignad ekumenisk bönevecka
Redaktionskommittén

Miksi tällainen teema?

Vuoden 2012 Kristittyjen ykseyden ekumeenisen rukousviikon aineiston on valmistellut työryhmä, johon kuului katolisen kirkon, ortodoksisen kirkon, vanhakatolisen kirkon ja Puolassa toimivien protestanttisten kirkkojen jäseniä. Puolan ekumeenisten piirien edustajat päättivät intensiivisten keskustelujen jälkeen keskittyä teemaan Kristukseen uskomisen muuttavasta voimasta. Tämä halutaan nähdä erityisesti suhteessa siihen, kuinka rukoi-lemme näkyvää ykseyttä kirkolle, Kristuksen ruumiille.

Teema perustuu apostoli Paavalin sanoihin Korintin seurakunnalle hänen puheessaan nykyisen elämämme väliaikaisesta luonteesta (kaikkine näennäisine "voittoi-neen" ja "tappioineen") verrattuna siihen, mitä saamme Kristuksen voiton kautta pääsiäi-sen salaisuudessa. 1. Kor. 15:51–58

Puolan menneisyyttä ovat leimanneet toistuvat tappiot ja voitot. Voimme lue-tella ne monet kerrat, jolloin Puolaan on hyökätty; maan jakamiset, vieraiden valtojen sor-ron ja vihamieliset järjestelmät. Jatkuva pyrkimys voittaa kaikenlainen orjuuttaminen sekä toive vapaudesta ovat Puolan menneisyydessä se piirre, joka on johtanut merkittäviin muutoksiin kansakunnan elämässä. Silti: siellä, missä on voitto, on myös häviäjiä, jotka eivät osallistu voittajien iloon eivätkä voitonjuhlintaan.

Puolan kansakunnan menneisyys on ohjannut ekumeenista työryhmää sen aineiston laatimisessa ja pohdinnoissa: mitä merkitsee "voittaa" tai "hävitä"? Usein voitta-misen kieli ymmärretään voitonriemun kautta.

Jalkapallon Euroopan-mestaruuskisat järjestetään vuonna 2012 Puolassa ja Ukrainassa. Se ei olisi ollut mahdollista menneinä vuosina. Monille tämä on merkki uudes-ta "kansallisesta voitosta" satojen miljoonien jalkapallon ystävien odottaessa innokkaasti uutisia voittajajoukkueiden pelaamisesta tässä Euroopan kolkassa. Tämän esimerkin miet-timinen saattaa johtaa meidät pohtimaan niiden ahdinkoa, jotka eivät voita — eivät urhei-lussa eivätkä myöskään elämässään eikä yhteisössään. Kuka uhraa ajatuksen häviäjille, niille, jotka kärsivät tappion toisensa perään, koska heiltä on evätty voitto erilaisten ehtojen ja olosuhteiden takia? Kilpailuhenkisyys on tullut jäädäkseen paitsi urheiluun myös politiik-kaan, liike-elämään, kulttuuriin ja — jopa seurakuntaelämään.

Kun Jeesuksen opetuslapset kiistelivät siitä, "kuka on suurin" (Mark. 9:34), oli selvää, että tämä yllyke oli voimakas. Mutta Jeesuksen vastaus oli yksinkertainen: "Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, hänen on oltava viimeinen ja kaikkien palvelija" (Mark. 9:35). Nämä sanat kertovat voittamisesta toinen toistaan palvellen ja auttaen sekä nosta-malla "viimeisimpien", unohdettujen ja syrjäytettyjen itsetuntoa.

Kaikille kristityille tuollaisen nöyrän palvelemisen paras ilmenemismuoto on Jeesus Kristus, hänen voittonsa kuoleman kautta ja hänen ylösnousemuksensa. Juuri hä-nen elämästään, toiminnastaan, opettamisestaan, kärsimisestään, kuolemastaan ja ylösnousemuksestaan haluamme etsiä innoitusta oman aikamme voittoisaan uskonelämään, joka ilmenee yhteisöllisenä sitoutumisena hengelliseen nöyryyteen, palvelemiseen ja us-kollisuuteen evankeliumille. Ja odottaessaan tulossa olevaa kärsimystä ja kuolemaa Jee-sus rukoili, että hänen opetuslapsena olisivat yhtä, jotta maailma uskoisi. Tämä "voitto" on mahdollinen vain hengellisen muodonmuutoksen, kääntymyksen kautta. Sen vuoksi mie-tiskelyjemme teeman tulee muodostua noista pakanain apostolin sanoista. Tärkeintä on saavuttaa voitto, joka yhdistää kaikki kristityt palvelemaan Jumalaa ja lähimmäistään.

Rukoillessamme kirkon — ja edustamiemme perinteiden — täyden näkyvän ykseyden puolesta ja pyrkiessämme sitä kohti meistä tulee erilaisia, koemme muodon-muutoksen ja mukaudumme Kristuksen kaltaisuuteen. Ykseys, jota rukoilemme, saattaa vaatia meille tutun kirkon elämän uudistamista. Tämä on jännittävä näky ja se saattaa pe-lottaa joitakin meistä.

Ykseys, jota rukoilemme, ei ole pelkkä mukavaa ystävyyttä ja yhteistyötä. Se vaatii halua hillitä keskinäistä kilpailuamme. Meidän täytyy avautua toinen toisellemme,

Varför detta tema?

Materialet till Böneveckan för kristen enhet 2012 har förberetts av en arbetsgrupp som består av representanter för Romersk-katolska kyrkan, Ortodoxa kyrkan, Gammalkatolska kyrkan och de protestantiska kyrkor som är aktiva i Polen. Efter intensiva diskussioner, som representanter för skilda ekumeniska grupper i Polen deltog i, beslöt man att fokusera på ett tema om den förändringens kraft som finns i tron på Kristus, särskilt i förhållande till vår bön om den synliga enheten i kyrkan, Kristi kropp.

Grunden för detta är Paulus ord till kyrkan i Korinth, vilka talar om den tillfälliga karaktären av våra nuvarande liv (som visar sig genom "seger" och "nederlag") jämfört med vad vi får ta emot genom Kristi seger i påskmysteriet. 1 Kor 15:51-58

Polens historia har präglats av en serie segrar och nederlag. Vi tänker på de många gånger som Polen har invaderats, delats och förtryckts av främmande makter och fientliga system. De oupphörliga försöken att få slut på förslavningen samt önskan om frihet är ett grundläggande drag i Polens historia, något som har lett till radikala förändringar i nationens liv. Ändå – där det finns seger finns det också förlorare som inte delar vinnarnas glädje och triumf.

Denna speciella historia hos den polska nationen ledde den ekumeniska grupp som skrivit detta års material för den ekumeniska böneveckan att reflektera djupare över innebörden av att "vinna" respektive att "förlora", särskilt som segers språk så ofta tolkas i triumfalistisk mening.

År 2012 kommer EM i fotboll att hållas i Polen och Ukraina. Detta skulle inte ha varit möjligt under en tidigare epok. För många är detta ett tecken på "nationell seger" då hundratals millioner fans ivrigt väntar på nyheterna om vinnande lag bland dem som spelar i denna del av Europa. Detta exempel kan leda oss till att fundera över smärtan hos dem som inte vinner – inte bara i idrottssammanhang, utan också i deras liv och samhällen: Vem vill ägna en tanke åt förlorarna, åt dem som alltid lider nederlag, eftersom de förnekats segern på grund av skilda villkor och omständigheter? Rivalitet är ett ständigt kännetecken, inte bara inom idrotten, utan också inom politiken, affärlivet, kulturlivet och till och med inom det kyrkliga livet.

När Jesu lärjungar hade "tvistat om vem av den som var den störste" (Mark 9:34) blev det tydligt att denna drivkraft var stark. Men reaktionen från Jesus var mycket enkel: "Om någon vill vara den främste måste han bli den ringaste av alla och allas tjänare" (Mark 9:35). Dessa ord beskriver seger genom ömsesidig tjänst, att hjälpa, att uppmuntra självförtroendet hos dem som är de sista, de glömda, de utanförstående.

För varje kristen är det bästa uttrycket för en sådan ödmjuk tjänst Jesus Kristus, hans seger genom döden och hans uppståndelse. Det är från hans liv, gärning, undervisning, lidande, död och uppståndelse vi vill hämta inspiration för ett modernt segerrikt tros liv som tar sig uttryck i socialt engagemang med en känsla av ödmjukhet, tjänande och trohet mot evangeliet. Och så som han var på väg mot lidande och död bad han att hans lärjungar skulle bli ett för att världen skulle tro. Denna "seger" är bara möjlig genom en andlig förvandling, en omvändelse. Detta är bakgrunden till att temat blev dessa ord från hedningarnas apostel. Poängen är att uppnå en seger som drar in alla kristna i tjänst för Gud och för medmänniskan.

När vi ber om och arbetar för kyrkans synliga enhet kommer vi – och de traditioner till vilka vi hör – att bli förändrade, förvandlade och alltmer lika Kristus. Den enhet vi ber om kräver förnyelse av de former för kyrkans liv som vi är invanda med. Detta är en uppfordrande vision, men den kan också fylla oss med en del farhågor.

Den enhet vi ber om handlar inte om en bekväm attityd av vänlighet och samverkan. Det kräver en vilja att utesluta konkurrens mellan oss. Vi behöver öppna oss själva för varandra, så att vi ärligt kan inträda i det nya livet i Kristus, vilket är den enda sanna segern.

antaa lahjoja ja vastaanottaa niitä toisiltamme, jotta voisimme aidosti astua uuteen elämään Kristuksessa. Se on ainoa todellinen voitto.

Jumalan pelastussuunnitelmassa on tilaa kaikille. Kuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta Kristus ottaa vastaan kaikki riippumatta voitosta tai häviöstä, "jotta jokainen, joka uskoo häneen, saisi iankaikkisen elämän" (Joh. 3:15). Meikin voimme saada osuuden hänen voitostaan! Riittää, kun uskomme häneen; silloin huomaamme, että paha on helpompi voittaa hyvällä.

Ensimmäinen päivä: *Palveleva Kristus muuttaa*

Ihmisen Poika tuli palvelemaan (Mark. 10:45)

Tekstit

Sak. 9:9–10 *Vanhurskas ja voittoisa kuningas — ja nöyrä*

Ps 131 *Sydämeni ei ole korskea*

Room. 12:3–8 *Meillä on erilaisia lahjoja, joilla palvella*

Mark. 10:42–45 *Ihmisen Poika tuli palvelemaan*

Meditaatio

Messiaan tulo ja hänen voittonsa toteutettiin palvelemisen kautta. Jeesus haluaa palvelemisen hengen valtaavan myös seuraajiensa sydämen. Hän opettaa meille, että todellinen suuruus muodostuu Jumalan ja lähimmäisen palvelemisesta. Kristus antaa meille rohkeutta havaita, että hän on se, jolle palveleminen on hallitsemista — kuten varhainen kristillinen sanonta kuuluu.

Sakarjan ennustus voittoisasta ja nöyrästä kuninkaasta toteutui Jeesuksessa Kristuksessa. Hän, Rauhan Ruhtinas, saapuu omiensa pariin Jerusalemiin — rauhan kaupunkiin. Hän ei valloita sitä petoksella tai väkivallalla vaan lempeydellä ja nöyryydellä.

Psalmi 131 kuvailee lyhyesti mutta eloisesti sitä hengellisen rauhan tilaa, joka on nöyryyden hedelmä. Kuva äidistä ja lapsesta on merkki Jumalan hellästä rakkaudesta ja luottamisesta Jumalaan, mihin koko uskovien yhteisöä kutsutaan.

Apostoli Paavali haastaa meidät suorittamaan raittiin ja nöyrän arvion itses-tämme ja löytämään omat kykymme. Samalla kun meillä on moninaisia lahjoja, olemme yksi ruumis Kristuksessa. Hajaannuksessamme Herra on varustanut meistä jokaisen lahjoilla, joita meidät kutsutaan hyödyntämään muiden palvelemisessä.

Ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi kaikkien puolesta. (Mark. 10:45) Palvelemisellaan Kristus sovitti sen, että me kieltäydymme palvelemasta Jumalaa. Hänestä tuli esimerkki kaikkien ihmissuhteiden korjaamisesta: *Joka teistä on suurin, se olkoon toisten palvelija* — ne ovat suuruuden ja tärkeysjärjestyksen uudet määritteet.

Roomalaiskirjeessä Paavali muistuttaa, että meille annetut moninaiset lahjat ovat palvelemista varten: profetoiminen, julistaminen, opettaminen, kehottaminen, antaminen, johtaminen ja myötätunnon osoittaminen. Moninaisuudessamme olemme aina yksi ruumis Kristuksessa ja toinen toisemme jäseniä.

Moninaisten lahjojemme hyödyntäminen yhteisessä ihmiskunnan palvelemisessä tekee näkyväksi ykseytemme Kristuksessa. Kristittyjen yhteistoiminta ihmiskunnan hyväksi, köyhyyden ja piittaamattomuuden voittamiseksi, sorrettujen puolustamiseksi, rauhan tavoittelemiseksi ja elämän vaalimiseksi sekä tieteen, kulttuurin ja taiteen kehittämiseksi ovat ilmausta siitä käytännön ekumeniasta, jota kirkko ja maailma kipeästi kaipaavat. Palvelija-Kristuksen seuraaminen tarjoaa vakuuttavan todistuksen evankeliumista ja koskettaa paitsi mieltä myös sydäntä. Sellainen yhteinen palvelus on merkki Jumalan valtakunnan tulemisesta — Palvelija-Kristuksen valtakunnan.

Det finns plats för alla i Guds frälsningsplan. Genom sin död och uppståndelse omfamnar Kristus alla, vare sig man är vinnare eller förlorare, "för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv" (Joh 3:15). Också vi kan delta i hans seger! Det räcker att tro på honom så kommer vi att finna det lättare att övervinna det onda med det goda.

Dag 1: Förvandlade genom tjänaren Kristus

Människosonen har kommit för att tjäna (Mark 10:45)

Läsningar

Sak 9:9–10 *Rättfärdig är han, seger är honom given. I ringhet kommer han*

Ps 131 *Jag är inte övermodig*

Rom 12:3-8 *Vi har olika gåvor" – för att tjäna varandra*

Mark 10:42-45 *Människosonen har ... kommit för att ... tjäna*

Meditation

Messias ankomst och hans seger skedde genom tjänande. Jesus vill att tjänandets ande också skall fylla hans lärjungars hjärtan. Han lär oss att den sanna storheten består i att tjäna Gud och medmänniskan. Kristus ger oss djärvheten att upptäcka att för honom innebär tjänandet att regera, som en av de tidiga kristna formulerade det.

Sakarjas profetia om en segerrik och tjänande kung fullbordades i Jesus Kristus. Han – fredskonungen – kommer till sina egna, till Jerusalem – fredens stad. Han erövrar inte genom stränghet eller våld, utan genom mildhet och ödmjukhet.

Psalm 131 beskriver kortfattat men välformulerat den andliga frid som är en frukt av ödmjukheten. Bilden av modern och barnet är en symbol för Guds ömsinta kärlek och den förtröstan till Gud som hela gemenskapen av troende är kallad till.

Aposteln Paulus utmanar oss att göra en lugn och ödmjuk värdering av oss själva för att upptäcka våra egna resurser. Samtidigt som vi har en mångfald av gåvor, utgör vi en enda kropp i Kristus. I vår splittring har var och en av våra traditioner berikats av Herren med gåvor, vilka vi är kallade att använda i tjänst för andra.

Människosonen har inte kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många (Mark 10:45). Genom sitt tjänande har Kristus försonat vår vägran att tjäna Gud. Han blev en förebild för att återställa alla relationer mellan människor: *Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare* – detta är den nya normen för storhet och prioritering.

I sitt brev till församlingen i Rom påminner Paulus oss om att mångfalden av gåvor är till för tjänandet: profetian, tjänsten, undervisningen, tröstens gåva, givmildheten, ledarskapet och barmhärtigheten. Med vår mångfald är vi alltid en enda kropp i Kristus som lemmar, till för varandra.

Bruket av gåvornas mångfald i gemensam tjänst för mänskligheten gör enheten i Kristus synlig. De kristnas gemensamma handlingar till välsignelse för mänskligheten, för att bekämpa fattigdom och likgiltighet, försvara de förtryckta, engagera sig för fred och att skydda livet, utveckla vetenskap, kultur och konst är uttryck för den praktiska ekumenik som både kyrkan och världen så desperat behöver. Att följa tjänaren Kristus utgör ett värtaligt vittnesbörd om evangelium, som inte bara berör vårt förstånd utan också våra hjärtan. Sådant gemensamt tjänande är ett tecken på det kommande Gudsriket – den tjänande Kristi rike.

Rukous

Kaikkivaltias ja ikuinen Jumala, kulkemalla kuninkaallista palvelemisen tietä Poikasi johdattaa meidät ylimielisyydestä ja uppiniskaisuudesta sydämen nöyryyteen. Yhdistä meidät toinen toiseemme Pyhällä Hengelläsi, jotta todelliset kasvosi paljastuisivat palvellessamme sisariamme ja veljiämme; sinun, joka elät ja hallitset ikuisesta ikuisen. Aamen.

Kysymyksiä pohdittavaksi

1. Mitä palvelun mahdollisuuksia erityisesti uhkaavat ylpeys ja ylimielisyys?
2. Mitä pitäisi tehdä sen varmistamiseksi, että kaikki kristilliset työmuodot selkeämmin koettaisiin palvelemisena?
3. Miten paikkakuntamme eri kirkkokuntien kristityt voisivat hyödyntää yhteistyötä tuodakseen paremmin esille palvelevaa Kristusta?

Toinen päivä: *Herran kärsivällinen odotus muuttaa*

Näin meidän on tehtävä, jotta täyttäisimme Jumalan vanhurskaan tahdon. (Matt. 3:15)

Tekstit

1. Sam. 1:1–20 *Hannan luottamus ja kärsivällinen odotus*

Ps. 40 *Kärsivällinen Herran odottaminen*

Hepr. 11:32–34 *Uskon voimalla he kukistivat valtakuntia, pitivät yllä oikeutta*

Matt. 3:13–17 *Näin meidän on tehtävä, jotta täyttäisimme Jumalan vanhurskaan tahdon*

Meditaatio

Voittaminen yhdistetään usein välittömästi saavutettuun voittoon. Jokaiselle on tuttu menestyksen maku, kun vaikean kamppailun jälkeen sataa onnitteluja, tunnustusta ja jopa kunnianosoituksia. Sellaisella riemullisella hetkellä tuskin kukaan tajuaa, että kristilliseltä kannalta katsottuna voittaminen on pitkälinen muodonmuutoksen ja kirkastumisen tapahtumaketju. Kirkastavan voiton sisäistäminen opettaa meille, että se tapahtuu Jumalan ajalla, ei meidän, kutsuen meitä kärsivälliseen luottamukseen ja syvään toivoon Jumalassa.

Hanna ilmensi sellaista kärsivällistä luottamusta ja toivoa. Odotettuaan vuosikausia, että tulisi raskaaksi, hän rukoili Jumalalta lasta silläkin uhalla, että pyhäkön ovenpielessä istunut pappi erehtyi luulemaan hänen itkuista rukoustaan juopumukseksi. Kun Eeli vakuutti Hannalle, että Jumala vastaisi hänen rukoukseensa, hän yksinkertaisesti luotti ja odotti eikä ollut enää surullinen.

Hanna tuli raskaaksi ja synnytti pojan, jolle antoi nimeksi Samuel. Tässä suuri voitto ei ole kansakuntien tai armeijoiden voitto vaan välähdys yksityisestä ja henkilökohtaisesta kamppailusta. Lopulta Hannan luottamus ja toivo eivät johda vain hänen omaansa vaan hänen kansansa muodonmuutokseen. Jumala puuttui kansan kohtaloon Samuel-pojan kautta.

Psalmista kuuluu Hannan kärsivällinen Herran odotus toisenlaisen kamppailun keskellä. Psalmikirjoittajakin kaipasi vapautusta tilanteesta, joka jää meille tuntemattomaksi, mutta josta vihjaistaan puhumalla "syvästä kuopasta, upottavasta liejusta". Hän antaa kiitoksen siitä, että Jumala on saanut aikaan muutoksen hänen häpeässään ja hämmennyksessään, ja hän luottaa edelleen Jumalan järkähtämättömään rakkauteen.

Heprealaiskirjeen kirjoittaja muistelee Abrahamin kaltaisten ihmisten (6:15) ja muiden sellaisten kärsivällisyyttä, jotka pystyivät olemaan voittoisia siksi, että uskoivat ja luottivat Jumalaan. Sen tajuminen, että Jumala puuttuu ihmisen kohtaloon ja astuu siihen sisälle, poistaa kiusauksen olla voittoisa inhimillisessä mielessä.

Bön

Allsmäktige och evige Gud, genom att vandra tjänandets kungliga väg leder din Son oss från vår olydnads övermod till hjärtats ödmjukhet. Föreنا oss med varandra genom din heliga Ande i tjänst för dina systrar och bröder, så att ditt sanna ansikte visar sig – du som lever och råder från evighet till evighet. Amen.

Frågor för eftertanke

1. Vilka möjligheter till tjänande hotas mest av stolthet och övermod?
2. Vad kan vi göra för att se till att all kristen tjänst tydligare upplevs som tjänande?
3. Vad kan kristna från skilda traditioner i vår lokala gemenskap göra bättre tillsammans än var för sig?

Dag 2: Förvandlade genom tålmodig väntan på Herren

Det är så vi skall uppfylla allt som hör till rättfärdigheten. (Matt 3:15)

Läsningar

1 Sam 1:1–20 *Hannas förtröstan och tålmodiga väntan*

Ps 40 *Väntan i tålmod på Herren*

Heb 11:32-34 *Genom sin tro kunde de besegra kungariken, utöva rättfärdighet*

Matt 3:13–17 *Låt det ske. Det är så vi skall uppfylla allt som hör till rättfärdigheten*

Meditation

Ordet seger förbinds ofta med omedelbar triumf. Vi känner alla igen smaken av framgång när vi, efter en svår kamp, möts av gratulationer, erkännande eller belöningar. I sådana ögonblick av glädje är det knappast någon som inser att seger ur ett kristet perspektiv är en långsiktig process av förvandling. En sådan förståelse av förvandlande seger lär oss att denna sker i Guds tid, inte i vår, och utmanar oss till tålmodig förtröstan och att på djupet hoppas på Gud.

Hanna bar vittnesbörd om en sådan tålmodig förtröstan och ett sådant hopp. Efter många års väntan på att bli gravid bad hon till Gud om ett barn, med risk för att hon av prästen skulle betraktas som berusad, då hon gråtande bad vid dörrposten till Herrens tempel. När Eli försäkrade henne att Gud skulle höra hennes bön, förtröstade hon helt enkelt, väntade och var inte längre sorgsen.

Hanna blev gravid och födde en son, som hon gav namnet Samuel. Den stora segern i denna berättelse handlar inte om nationer eller arméer, utan om den enskilda och personliga kampen. Till sist resulterade Hannas förtröstan och hopp inte bara i hennes egen förvandling, utan förvandlingen av hennes folk, för vilket Israels Gud ingrep genom hennes son Samuel.

Psalmisten återspeglar Hannas tålmodiga väntan på Herren mitt i en annan slags kamp. Också psalmisten väntade på befrielse i en för oss okänd situation, men som antyds i orden ”han drog mig upp ur fördärvets grop, ur slam och dy”. Han tackar för att Gud har förvandlat hans skam och förvirring och fortsätter att förtrösta på Guds trofasta kärlek.

Författaren till Hebreerbrevet påminner om tålmodet hos människor som Abraham och andra som blev segerrika genom sin tro och förtröstan på Herren. En verklighet där Gud griper in och går in i berättelserna om den mänskliga historien utesluter frestelsen att bli överlägsen i mänsklig bemärkelse.

Evankeliumissa Jeesuksen kasteen hetkellä taivaasta kuulunut ääni *Tämä on minun rakas Poikani* näyttää olevan hänen messiaanisen tehtävänsä välittömän menestyksen takaaja. Vastustaessaan pahaa Jeesus ei kuitenkaan lankea kiusaukseen johdattaa Jumalan valtakuntaan viipymättä, vaan paljastaa oman elämänsä ja julistuksensa kautta kärsivällisesti, mitä Jumalan valtakunnan elämä merkitsee; se johtaa hänen kuolemaansa ristillä. Vaikka Jumalan valtakunta ylösnousemuksessa murtautuu ratkaisevalla tavalla esiin, se ei ole vielä toteutunut koko täyteydessään. Lopullinen voitto toteutuu vasta Herran toisessa tulemisessa. Niinpä odotamme kärsivällisessä toivossa ja luottamuksessa huutaen "Tule, Herra Jeesus."

Kaipuumme kirkon näkyvään ykseyteen vaatii sekin kärsivällistä ja luottavaista odottamista. Rukouksemme kristittyjen ykseyden puolesta on kuin Hannan ja psalmikirjoittajan rukous. Työmme kristittyjen ykseyden puolesta on samanlaista kuin Heprealaiskirjeeseen taltioidut teot. Kärsivällisen odottamisen asenteemme ei ole neuvottomuuden tai toimeettomuuden asenne, vaan syvää luottamusta siihen, että kirkon ykseys on Jumalan lahja, ei meidän saavutuksemme. Sellainen kärsivällinen odottaminen, rukoileminen ja luottamus muuttavat meitä ja valmistavat meitä kirkon näkyvään ykseyteen - ei meidän suunnitelmiamme mukaiseen - vaan sellaiseen kuin Jumala sen antaa.

Rukous

Uskollinen Jumala, sinä olet uskollinen sanallesi kaikkina aikakausina. Olkoon meillä, niin kuin Jeesuksella, kärsivällisyyttä ja luottamusta järkähtämättömään rakkauteesi. Valaise meitä Pyhällä Hengelläsi, jotta emme peittäisi oikeudenmukaisuutesi täyteyttä omilla hätiköidyillä tuomioillamme, vaan pikemminkin havaitsisimme viisautesi ja rakkautesi kaikissa asioissa; sinun, joka elät ja hallitset iankaikkisesta iankaikkiseen. Amen.

Kysymyksiä pohdittavaksi

1. Missä elämämme tilanteissa meidän tulisi luottaa enemmän Jumalan lupauksiin?
2. Millä kirkollisen elämän alueilla uhkaa erityisesti kiusaus toimia hätiköidysti?
3. Missä tilanteissa kristittyjen tulisi odottaa, ja milloin toimia yhdessä?

Kolmas päivä: *Kärsivä palvelija muuttaa*

Kristus kärsi puolestamme (1. Piet. 2:21)

Tekstit

Jes. 53:3–11 *Surujen mies tottui kärsimykseen*

Ps. 22:12–24 *Hän ei halveksinut koeteltujen koettelemuksia*

1. Piet. 2:21–25 *Kristus kärsi puolestamme*

Luuk. 24:25–27 *Eikö Messias joutunut kärsimään niin?*

Meditaatio

On jumalallinen paradoksi, että Jumala voi muuttaa murhenäytelmän ja tuhon voitoksi. Hän muuttaa kaikki kärsimyksemme ja epäonnistumisemme sekä menneisyyden suunnatoman tuskan ylösnousemuksesi, joka käsittää koko maailman. Näennäisesti lyötynä hän on kuitenkin todellinen voittaja, jota ei voi kukaan eikä mikään kukistaa.

Jesajan koskettava ennustus Herran kärsivästä palvelijasta toteutui täysin Kristuksessa. Kärsittyään hirvittävät kuolemantuskat surujen mies *on näkevä jälkeläisensä*. Me olemme ne jälkeläiset, syntyneet Vapahtajan kärsimyksestä. Tällä tavoin meistä on tehty yksi perhe hänessä.

I evangelietexten ger rösten från himlen vid Jesu dop, ”detta är min älskade son, han är min utvalde”, en garanti för den direkta framgången för hans messianska uppdrag. Genom att stå emot den onde faller Jesus emellertid inte för frestelsen att införa Guds rike utan dröjsmål, utan visade tålmodigt på vad livet i Guds rike innebär genom sitt eget liv och sin tjänst som ledde fram till döden på korset. Medan Guds rike bryter igenom på ett avgörande sätt i uppståndelsen är det ändå inte fullt ut förverkligat. Den yttersta segern kommer först med Herrens andra ankomst. Därför väntar vi med tålmod, hopp och förtröstan med ropet: ”Amen, kom, Herre Jesus.”

Vår längtan efter kyrkans synliga enhet kräver på samma sätt tålmod och förtröstansfull väntan. Vår bön för kristen enhet liknar Hannas och psalmistens bön. Vårt arbete för kristen enhet liknar de gärningar som omtalas i Hebreerbrevet. Vår hållning av tålmodig väntan innebär inte hjälplöshet eller passivitet, utan en djup förtröstan på att kyrkans enhet är Guds gåva, inte vår egen strävan. Denna tålmodiga väntan, bön och förtroende förvandlar oss och förbereder oss för kyrkans synliga enhet, inte som vi planerar den, utan som Gud ger den.

Bön

Gud, som vi fäster vår tillit till, du är trogen ditt Ord i varje tid. Ge oss, i Jesu efterföljd, tålmod och att ha förtroende för din fasta kärlek. Upplys oss genom din heliga Ande så att vi inte motverkar fullheten i dina domslut genom våra egna snabba bedömningar, utan uppenbara din visdom och din kärlek i allt. Du som lever och råder från evighet till evighet. Amen.

Frågor för eftertanke

1. I vilka situationer i våra liv borde vi förtrösta mer på Guds löften?
2. Vilka områden i kyrkans liv löper särskild risk för frestelsen att handla alltför snabbt?
3. I vilka situationer borde kristna vänta och när borde vi handla tillsammans?

Dag 3: Förvandlade genom den lidande tjänaren

Kristus led för oss (1 Pet 2:21)

Läsningar

Jes 53:3-11 *Han var föraktad och övergiven av alla... en som man vänder sig bort ifrån*

Ps 22:12-24 *Han vände sig inte bort från hemsökelsen*

1 Pet 2:21-25 *Kristus led för er skull*

Luk 24:25-27 *Skulle inte Messias lida detta?*

Meditation

Den gudomliga paradoxen är att Gud kan förvandla tragedi och olycka till seger. Han förvandlar allt vårt lidande, våra misslyckanden och historiens oändliga smärta till en uppståndelse som omfattar hela världen. När det tycks som om han är besegrad är han i själva verket den sanna segraren som ingen eller ingenting kan övervinna.

Jesajas starka profetia om Herrens lidande tjänare blev helt uppfylld i Kristus. Efter hans djupa ångest skall Smärtornas man *få ättlingar*. Vi är dessa ättlingar, födda genom Frälsarens lidande. Därför har vi blivit en familj i honom.

Voi sanoa, että Psalmi 22 ei ole vain Jeesuksesta, vaan myös Jeesusta varten. Vapahtaja itse rukoi tän psalmin ristillä käyttäessään sen lohduttomia avaussanoja: *Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?* Mutta psalmin toisessa osassa valitus, tuskantäyteinen anominen muuttuu Jumalan ylistämiseksi hänen teoistaan.

Apostoli Pietari on *Kristuksen kärsimysten todistaja* (1.Piet. 5:1), minkä hän esittää meille esimerkkinä: hänen kärsimyksensä rakkauden tähden meidät on kutsuttu. Jeesus ei kironnut Jumalaa vaan alistui hänelle, joka tuomitsee vanhurskaasti. Hänen haavansa ovat parantaneet meidät ja palauttaneet meidät kaikki ainoan paimenen luo.

Ainoastaan Herran ja hänen sanansa läsnäolon valossa kirkastuu Messiaan kärsimysten jumalallinen tarkoitus. Jeesus on alituinen seuralaisemme kivisellä elämän tiellä; aivan samoin kuin hän oli opetuslasten kanssa Emmauksen tiellä. Hän koskettaa sydäntämme ja avaa silmämme näkemään pelastussuunnitelman salaisuuden.

Kristityt kokevat kärsimystä ihmiskunnan hauraan tilan vuoksi; tunnistamme tuon kärsimyksen siellä, missä on epäoikeudenmukaisuutta ja vainoa. Ristin voima vetää meitä ykseyteen. Tässä kohtaamme Kristuksen kärsimyksen lähteenä, josta ammennamme myötätuntoa koko ihmiskuntaperhettä kohtaan ja yhteenkuuluvuutta sen kanssa. Kuten muuan aikamme teologi asian ilmaisee: mitä lähemmäs Kristuksen ristiä pääsemme, sitä lähemmäs toinen toistamme pääsemme. Kristittyjen yhteinen todistus tilanteissa, joissa on kärsimystä, on erityisen uskottava. Kulkiessamme yhdessä kaikkien kärsivien rinnalla saamme ristiinnaulitulta kärsivältä palvelijalta oppia itsensä tyhjentämistä, otteen hellittämistä ja uhrautumista. Juuri niitä lahjoja tarvitsemme hänen Hengeltään matkallamme ykseyteen hänessä.

Rukous

Lohdutuksen Jumala, sinä olet muuttanut ristin häpeän voitonmerkiksi. Suo, että voisimme tulla yhtenä Poikasi ristin ääreen ylistämään häntä siitä armosta, joka on tarjolla hänen kärsimyksensä kautta. Avatkoon Pyhä Henki silmämme ja sydämemme, jotta voisimme auttaa kärsiviä kokemaan sinun läheisyytesi; sinun, joka elät ja hallitset iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Kysymyksiä pohdittavaksi

1. Kuinka uskomme voi auttaa meitä suhtautumaan pitkäaikaiseen kärsimykseen?
2. Mitkä inhimillisen kärsimyksen alueet jäävät omana aikanamme vaille huomiota ja vähätellyiksi?
3. Kuinka kristityt voivat todistaa yhdessä ristin voimasta?

Neljäs päivä: *Herran pahasta saama voitto muuttaa*

Voita sinä paha hyvällä. (Room. 12:21)

Tekstit

2. Moos. 23:1–9 *Älä eksy joukon mukana tekemään paha*

Ps. 1 *Hyvä on sen osa, joka löytää ilonsa Herran laista*

Room. 12:17–21 *Voita sinä paha hyvällä*

Matt. 4:1–11 *Herraa, Jumalaasi, sinun tulee kunnioittaa ja ainoastaan häntä palvella*

Man skulle kunna säga att Psalm 22 inte bara handlar om Jesus, den är för honom. Frälsaren bad själv denna psalm på korset när han använde övergivenhetens öppningsord i psalmen: *Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?* Ändå förändras i psalmens andra del klagan och bön fylld av smärta till lovprisning av Gud för hans gärningar.

Aposteln Petrus kan själv vittna om *Kristi lidande* (1 Pet 5:1), något som han ger oss som ett exempel: vi är kallade att dela hans lidande för kärlekens skull. Jesus förbannar inte Gud utan underkastar sig Honom som dömer rättfärdigt. Hans sår har helat oss och vänt oss tillbaka till den ende herden.

Det är bara i ljuset av Herrens närvaro och hans ord som den gudomliga avsikten med Messias lidande blir tydlig. Precis som för lärjungarna på väg till Emmaus är Jesus vår ständiga följeslagare på varje stenigt avsnitt av livsvägen när han skakar om våra hjärtan och öppnar våra ögon för mysteriet i frälsningsplanen.

Kristna upplever lidandet som ett resultat av mänsklighetens bräckliga villkor; vi känner igen detta lidande i sociala orättvisor och förföljesituationer. Kraften i korset drar oss till enhet. Här möter vi Kristi lidande som källan till medlidande för och solidaritet med hela den mänskliga familjen. En nutida teolog har uttryckt det så: Ju närmare Kristi kors vi kommer, desto närmare kommer vi varandra. Vittnesbörd om kristna tillsammans i situationer av lidande föder djup trovärdighet. I vår delade solidaritet med alla som lider får vi en lektion av den korsfäste lidande tjänaren om självutgivande och att offra sig själv. Detta är gåvor från den heliga Anden vi behöver på vår väg till enhet i honom.

Bön

Tröstens Gud, du har förvandlat korsets skam till ett tecken för seger. Gör oss enade kring din Sons kors för att be och tacka honom för den barmhärtighet han visat oss genom sitt lidande. Låt den heliga Anden öppna våra ögon och våra hjärtan så att vi kan hjälpa dem som lider att uppleva din närhet. Du som lever och regerar ifrån evighet till evighet.

Frågor för eftertanke

1. Hur kan vår tro hjälpa oss med våra svar på ett långvarigt lidande?
2. Vilka områden av mänskligt lidande är okända eller förbisedda idag?
3. Hur kan kristna bära vittnesbörd tillsammans om korsets kraft?

Dag 4: Förvandlade genom Herrens seger över ondskan

Besegra det onda genom det goda (Rom 12:21)

Läsningar

2 Mos 23:1-9 *Du skall inte följa mängden i det som är ont*

Ps 1 *Lycklig den som... har sin lust i Herrens lag*

Rom 12:17-21 *Besegra det onda med det goda*

Matt 4:1-11 *Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka*

Meditaatio

Jeesuksesta opimme, mitä "voitto" ihmisille todella merkitsee: yhdessä koettua onnea Jumalan rakkaudessa hänen voitettuaan kaiken, mikä pitää meidät erillään. Se on osallisuutta Kristuksen voittoon kaikista tuhoavista voimista, jotka vahingoittavat ihmiskuntaa ja Jumalan koko luomakuntaa. Jeesuksessa voimme päästä osallisiksi uudesta elämästä, joka kutsuu meitä taistelemaan sitä vastaan, mikä on väärin maailmassamme; entistä luottavai-sempina ja iloiten siitä, mikä on hyvää.

Vanhan testamentin sanat antavat ehdottoman varoituksen olla menemättä mukaan vääryyteen ja epäoikeudenmukaisuuteen. Enemmistön asenne ei saa missään tapauksessa olla tekosyy. Rikkauden tai mitkään elämäntilanteet eivät nekään oikeuta tekemään väärin.

Ensimmäinen psalmi kiinnittää huomiota paitsi tarpeeseen noudattaa käskyjä myös erityisesti siitä seuraaviin riemullisiin hedelmiin. Sitä, joka rakastaa Herran lakia yli kaiken, kutsutaan onnelliseksi ja siunatuksi. Jumalan sana on varma opas ahdingossa ja ihmisviisauden täyttymys. Jumalan sanan mietiskely *päivin ja öin* antaa ihmiselle kyvyn elää elämää, joka kantaa runsaasti hedelmää toisten hyväksi.

Apostolin kehotuksista löydämme kannustuksen *voittaa paha hyvällä*. Vain hyvä voi katkaista vihan ja inhimillisen kostonhalun loputtoman kierteen. Hyvän puolesta kamppailussa kaikki ei riipu ihmisistä. Apostoli Paavali kehottaa kuitenkin ponnistelemaan kaikin keinoin rauhan säilyttämiseksi kaikkien kanssa. Hän ymmärtää jatkuvan kamppailumme sitä vastaan, että vaistonvaraisesti teemme pahaa niille, jotka loukkaavat meitä. Mutta Paavali vetoaa meihin, ettemme antaisi itsemme joutua näiden tuhoavien tunteiden valtaan. Hyvän tekeminen on tehokas keino voittaa vääryys keskuudessamme.

Evankeliuminkohdat kuvailevat Jumalan Pojan kamppailua Saatanaa - pahan henkilöitymää - vastaan. Jeesuksen voitto kiusauksista autiomaassa huipentuu hänen kuuliaisuudessaan Isälle, mikä vie hänet ristille. Vapahtajan ylösnousemus vahvistaa, että tässä Jumalan hyvyys saavuttaa lopullisen voiton: rakkaus kukistaa kuoleman. Ylösnousut Herra on lähellä! Hän kulkee kanssamme jokaisessa kamppailussa maailman kiusauksia ja syntiä vastaan. Hänen läsnäolonsa kutsuu kristittyjä toimimaan yhdessä hyvän asialla.

On häpeällistä, että hajaannuksemme vuoksi emme voi olla tarpeeksi vahvoja taistelemaan aikamme pahuuden ilmentymiä vastaan. Yhdistyneinä Kristuksessa, ammentuen iloa hänen rakkaudenlaistaan meitä kutsutaan osallistumaan hänen tehtäväänsä tuoda toivoa epäoikeudenmukaisuuden, vihan ja epätoivon paikkoihin.

Rukous

Herra Jeesus Kristus, kiitämme sinua siitä, että olet voittanut pahan ja hajaannuksen. Ylitämme sinua uhristasi ja ylösnousemuksestasi, jotka kukistavat kuoleman. Auta meitä päivittäisessä kamppailussamme kaikkea ahdinkoa vastaan. Antakoon Pyhä Henki meille voimaa ja viisautta, jotta sinua seuraten voittaisimme pahan hyvällä ja eripurana sovinnolla. Amen.

Kysymyksiä pohdittavaksi

1. Missä näemme pahaa omassa elämässämme?
2. Millä tavoin uskomme Kristukseen voi auttaa meitä voittamaan pahan ja Paholaisen?
3. Mitä voimme oppia niistä yhteisömmme tilanteista, joissa eripura on väistynyt sovinnon tieltä?

Meditation

Genom Jesus lär vi oss vad "seger" verkligen innebär för oss människor – det vill säga fred med varandra i Guds kärlek som övervinner allt som skiljer oss åt. Det innebär att dela Guds seger över de destruktiva krafter som förgör mänskligheten och Guds skapelse. I Jesus kan vi dela ett nytt liv. Detta kallar oss att kämpa mot det som är felvänt i vår värld med förnyat förtroende och glädjas över det goda.

Orden från Gamla testamentet varnar kategoriskt mot delaktighet i felaktigt handlande och orättfärdighet. Majoritetens förhållningssätt får inte på något vis vara en ursäkt för oss. Inte heller får välstånd eller andra situationer i livet uppmuntra någon att göra det onda.

Psalm 1 pekar inte bara på det nödvändiga i att följa buden i Herrens lag, utan visar särskilt på glädjens frukter när man gör detta. Den människa som älskar Herrens lag över allt annat kallas lycklig och välsignad. Guds ord är en säker vägvisare genom motgångar och är även ett fullkommande av mänsklig visdom. Att ta till sig Guds ord *dag och natt* utrustar människan att leva ett liv som bär frukt för andras bästa.

I apostelns uppmaning finner vi en uppmaning att besegra *det onda med det goda*. Bara det goda kan bryta den ändlösa spiralen av hat och den mänskliga önskan om att hämnas. Aposteln Paulus uppmanar oss att hålla fred med alla människor. Han förstår vår ständiga kamp mot vår instinktiva vilja att skada dem som skadar oss. Men Paulus uppmanar oss att inte besegras av dessa destruktiva känslor. Att göra gott är för oss ett effektivt sätt att bekämpa felaktiga handlingar.

Evangelieläsningen beskriver Guds sons kamp mot Satan – personifieringen av ondskan. Jesu seger över frestelserna i öknen fullföljs i hans lydnad för Fadern, vilken leder honom till korset. Frälsarens uppståndelse bekräftar att här segrar Guds slutgiltiga godhet: Kärleken övervinner döden. Den uppståndne Herren är nära! Han följer oss i vår kamp mot frestelser och synd i världen. Hans närvaro kallar oss kristna att handla tillsammans i godhetens namn.

Skandalen är att vi, genom vår splittring inte kan bli starka nog att brottas med vår tids ondskan. Förenade genom Kristus, fyllda av glädje över hans kärleks lag, kallas vi att dela hans uppdrag att föra in hopp där orättfärdighet, hat och missmod finns.

Bön

Vår Herre Jesus Kristus, vi tackar dig för din seger över ondskan och splittring. Vi prisar dig för ditt offer och din uppståndelse som besegrat döden. Hjälp oss i vår kamp mot alla motgångar varje dag. Låt den heliga Anden ge oss styrka och vishet så att vi, i din efterföljelse, kan besegra det onda med det goda och vända splittring till försoning. Amen.

Frågor för eftertanke

1. Var i våra egna liv kan vi se ondskan?
2. På vilken sätt kan vår tro på Kristus hjälpa oss att besegra det onda och den Onde?
3. Vad kan vi lära av situationer i vårt samhälle där splittring har fått vika undan för försoning?

Viides päivä: Ylösnouseen Herran rauha muuttaa

Jeesus seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!" (Joh. 20:19)

Tekstit

Mal. 3:24 *Hän kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen.*

Ps. 133 *Miten hyvä ja kaunis onkaan veljesten yhteinen, sopuisa elämä!*

Ef. 2:14–20 *Hän sai aikaan sovinnon Jumalan ja näiden molempien välille ja teki näin lopun vihollisuudesta*

Joh. 20:19–23 *Jeesus seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!"*

Meditaatio

Vanhan testamentin viimeisen kirjan viimeiset sanat ilmoittavat Jumalan lupauksen, että hän on lähettävä valittunsa tuomaan sopusoinnun ja kunnioituksen kaikkiin perhekuntiin. Yleensä pelkäämme kansakuntien keskinäistä yhteenottoa tai odottamatonta vihamielisyyttä. Mutta profeetta Malakia kiinnittää huomion yhteen vaikeimmista ja sitkeimmistä ristiriidoista: vanhempien ja heidän jälkeläistensä välirikoon. Tämä vanhempien ja lasten yhteyden palauttaminen ei ole mahdollista ilman Jumalan apua — muodonmuutoksen ihmisen ihmisten sydämessä ja keskinäisissä suhteissa suorittaa Jumalan lähettiläs.

Psalmi osoittaa, kuinka suurta iloa sellainen ihmisten keskinäinen yhteys voi tuottaa. Ihmistä ei luotu olemaan yksin, eikä hän voi elää tyytyväisenä vihamielisessä ilmapiirissä. Onnellisuus muodostuu elämisestä sellaisessa ihmisyhteisössä, jossa vallitsevat sopusointu, rauha, luottamus ja ymmärrys. Hyvät suhteet ihmisten kesken ovat kuin kaste kuivalle maalle ja tuoksuva öljy, joka edistää terveyttä ja mielihyvää. Viitatessaan siihen, kuinka hyvä on elää yhdessä, psalmi puhuu siunauksesta ja Jumalan ansaitsemattomasta lahjasta; se on kuin kaste. Eläminen keskinäisessä yhteydessä ei rajoitu vain perheenjäseniin — se pikemminkin julistaa sitä läheisyyttä, jota kokevat Jumalan rauhan vastaanottavat ihmiset.

Efesolaiskirje kertoo meille hänestä, josta profeetta Malakia ilmoitti. Jeesus tuo yhteyttä, koska hän on purkanut ihmisten välisen *vihamielisyyden muurin* omassa ruumiissaan. Yleensä ihmisen voittoon sisältyvät tappion kärsineiden kukistuminen ja häpeä; ja mieluiten he perääntyvät. Jeesus ei torju, tuhoa eikä nöyryytä; hän tekee lopun kylmäkiskoisuudesta; hän muuttaa, eheyttää ja yhdistää kaikki, jotta he saisivat tulla *Jumalan perhekunnan jäseniksi*.

Evankeliumi muistuttaa ylösnouseen Herran lahjasta, joka on annettu hänen epävarmoille ja kauhistuneille opetuslapsilleen. *Rauha teille* — se on Kristuksen tervehdys ja myös hänen lahjansa. Se on myös kutsu etsiä rauhaa Jumalan kanssa ja luoda uusia, kestäviä ihmissuhteita ihmisperheen ja koko luomakunnan sisällä. Jeesus on polkenut maahan kuoleman ja synnin. Pyhän Hengen lahjan myötä ylösnoussut Herra kutsuu opetuslapsiaan osallistumaan tehtävänsä tuoda rauhaa, eheyttä ja anteeksiantoa koko maailmaan. Niin kauan kuin kristityt pysyvät hajaantuneina, maailma ei vakuutu evankeliumin täydestä totuudesta, että Kristus on aikaansaanut ainutlaatuisen uuden ihmiskunnan. Rauha ja ykseys ovat tämän muodonmuutoksen tunnusmerkkejä. Kirkkojen täytyy omistaa nämä lahjat ja todistaa niistä Jumalan ainutlaatuisen perhekunnan jäsenenä sillä varmalla perustuksella, jonka kulmakivi on Jeesus.

Rukous

Rakastava ja armollinen Jumala, opeta meille rauhasi osallisuuden iloa. Täytä meidät Pyhällä Hengelläsi, jotta voimme purkaa meitä erottavan vihamielisyyden muurit. Suo, että ylösnoussut Kristus, joka on rauhamme, auttaisi meitä voittamaan kaiken hajaannuksen ja yhdistämään meidät hänen perhekuntansa jäseninä. Pyydämme tätä Jeesuksen Kristuksen nimessä; hänen, sinun ja Pyhän Hengen olkoon kaikki kunnia ja kirkkaus, ikuisesta ikuisiin. Amen.

Dag 5: Förvandlade genom den uppståndne Herrens frid

Jesus stod mitt ibland dem och sade till dem: "Frid åt er alla!" (Joh 20:19)

Läsningar

Mal 3:24 *Han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till fäderna*

Ps 133 *Vad det är gott och ljuvligt att bröder är tillsammans!*

Ef 2:14-20 *för att i Kristus skapa en enda människa av de två, en ny människa, och så stifta fred*

Joh 20:19-23 *Jesus... stod mitt ibland dem och sade till dem: 'Frid åt er alla'.*

Meditation

Slutorden i Gamla testamentets sista bok innehåller ett löfte som Gud vill ge. Han sände en människa för att upprätta harmoni och respekt i varje familj. Vanligtvis fruktar vi strid mellan nationer eller oväntad aggressivitet. Men profeten Malaki pekar på en av de mest svåra och ständiga konflikterna – en hjärtslitande konflikt mellan föräldrar och deras efterkommande. Upprättandet av enhet mellan föräldrar och barn är inte möjlig utan Guds hjälp – det är Guds utgivande som skapar förvandlingens underverk i människors hjärtan i deras relationer.

Psalmisten visar på vilken stor glädje en sådan enhet mellan människor kan skapa. Människan skapades inte för att vara ensam och kan aldrig leva tillfreds i en fientlig stämning. Lyckan består i att leva i en mänsklig gemenskap av harmoni, fred, förtroende och förståelse. Goda relationer mellan människor är som dagg över en förtorkad jord och en god olja som ger hälsa och glädje. Psalmen syftar på ljuvheten att leva tillsammans som en välsignelse och en oförtjänt gåva från Gud precis som daggen. Att leva tillsammans i enhet är inte bara förbehållet familjens medlemmar – det är snarare en beskrivning av närheten mellan de människor som tar emot Guds fred.

Episteltexten berättar om Honom som profeten Malaki förkunnade. Jesus bär med sig enhet, eftersom *han har rivit skiljemuren* mellan människor i sin egen kropp. I vanliga fall innebär mänsklig seger nederlag och skam för den som har besegrats eller som föredrar att reträttera. Jesus förkastar inte, han förstör inte, han förödmjucar inte: Han gör slut på främlingskapet, han förvandlar och förenar alla så att de får *samma medborgarskap* hos Gud.

Evangeliet påminner om gåvan från den uppståndne Herren, vilken har getts åt hans osäkra och rädda lärjungar. "Frid åt er alla" – det är hälsningen från Kristus men också hans gåva. Det är också en inbjudan att söka frid med Gud och bygga upp nya, varaktiga relationer inom mänsklighetens familj och med hela skapelsen. Jesus har trampat sönder död och synd. Genom den heliga Andens gåva inbjuder den uppståndne Herren sina lärjungar till sitt uppdrag att bringa fred, helande och förlåtelse till hela världen. Så länge kristna förblir splittrade kommer världen inte att övertygas om den fulla sanningen i evangeliets budskap om en ny mänsklighet, som Kristus har förmedlat. Fred och enhet är kontrollstämpeln på denna förvandling. Kyrkorna behöver ta till sig och vittna om dessa gåvor som medlemmar i Guds familj, byggd på den säkra grunden, där Jesus är hörnstenen.

Bön

Kärleksrike och barmhärtige Gud, lär oss glädjen i att få del av din frid. Fyll oss med din heliga Ande så att vi kan bryta ned de fiendskapens murar som skiljer oss åt. Låt den uppståndne Kristus, som är vår fred, hjälpa oss att övervinna all splittring och förena oss som medlemmar i hans familj. Vi ber om detta i Jesu Kristi namn, honom som med dig och den heliga Anden tillhör äran och härligheten i evigheters evighet. Amen.

Kysymyksiä pohdittavaksi

1. Mitä väkivallan muotoja yhteisössämme voimme kristittyinä vastustaa yhdessä?
2. Kuinka koemme kätkeytetyt vihamielisyydet, jotka vaikuttavat keskinäisiin suhteisiimme kristillisissä yhteisöissä?
3. Kuinka voimme oppia ottamaan toinen toisemme vastaan niin kuin Kristus ottaa meidät vastaan?

Kuudes päivä: *Jumalan järkähtämätön rakkaus muuttaa*

Tämä on se voitto: meidän uskomme. (1. Joh. 5:4)

Tekstit

Hab. 3:17–19 *Herra, minun Jumalani, on voimani*

Ps. 136:1–4, 23–26 *läti kestää hänen armonsa.*

1. Joh. 5:1–6 *Tämä on se voitto, tämä on maailman voittanut: meidän uskomme.*

Joh. 15:9–17 *Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta*

Meditaatio

Vanhan testamentin tekstissä usko Jumalaan pitää yllä toivoa kaikista epäonnistumisista huolimatta. Habakukin valitus muuttuu iloksi Jumalan uskollisuudesta, joka antaa voimaa epätoivon vaaniessa.

Psalmi 136 vahvistaa, että muisto Jumalan valtavista teoista Israelin historiasa on todiste Jumalan järkähtämättömästä rakkaudesta. Jumalan puuttuessa asioiden kulkuun Israelin kansa koki ihmeellisiä ja yllättäviä voittoja. Jumalan suurten pelastustekojen muistelu on ilon, kiitollisuuden ja toivon lähde, minkä uskovat ovat vuosisatojen ajan ilmaisseet rukouksessa, ylistysvirsissä ja musiikissa.

Ensimmäinen Johanneksen kirje muistuttaa meille, että *se, mikä on syntynyt Jumalasta*, voittaa maailman. Se ei välttämättä tarkoita sellaisia voittoja, jotka voidaan mitata inhimillisin määrittein. Voittoon Kristuksessa sisältyy sydämen muutos, maanpäällisen todellisuuden oivaltaminen ikuisuuden näkökulmasta ja uskominen lopulliseen voittoon kuolemasta. Tämä voittoa voima on usko, jonka ylläpitäjä ja lähde on Jumala. Ja sen täydellisin ilmentymä on rakkaus.

Evankeliumin sanoissa Kristus vakuuttaa opetuslapsensa Jumalan rakkaudesta, jonka lopullinen vahvistus on Vapahtajan ristinkuolema. Samalla hän kutsuu ja haastaa heidät osoittamaan rakkautta toinen toiselleen. Jeesuksen suhde opetuslapsiinsa perustuu rakkauteen. Hän ei kohtele heitä pelkinä opetuslapsina, vaan kutsuu heitä ystävikseen. He palvelevat Kristusta sillä perusteella, että heidän elämänsä on ainutlaatuisen rakkauten käskyn mukainen, seurauksena sisäisestä vakaumuksesta ja uskosta. Rakkauden hengessä emme menetä toivoa — silloinkaan kun edistymisemme matkalla täyteen näkyvään ykseyteen vaikuttaa hitaalta. Jumalan järkähtämätön rakkaus antaa meille kyvyn voittaa suurinkin vastustaja ja syvinkin hajaannus. Sen takia *voitto, joka valloittaa maailman, on meidän uskomme ja Jumalan rakkauden muuttava voima.*

Rukous

Herra Jeesus Kristus, elävän Jumalan Poika, ylösnousemuksellasi olet voittanut kuoleman ja tullut elämän Herraksi. Rakkaudesta meitä kohtaan olet valinnut meidät olemaan ystäviäsi. Yhdistäköön Pyhä Henki meidät sinuun ja toinen toiseemme rakkauden sitein, jotta saisimme uskollisesti palvella sinua tässä maailmassa järkähtämättömän rakkautesi todistajina, sillä sinä elät ja hallitset Isän ja Pyhän Hengen kanssa yhtenä Jumalana ikuisesta ikuiseseen. Amen.

Frågor för eftertanke

1. Vilka former av våld i vårt samhälle kan vi som kristna bekämpa tillsammans?
2. Hur upplever vi som kristna kyrkor eller församlingar den dolda fiendskap som påverkar våra relationer till varandra?
3. Hur kan vi lära oss att välkomna varandra så som Kristus välkomnar oss?

Dag 6: Förvandlade genom Guds trofasta kärlek

Detta är segern, vår tro (1 Joh 5:4)

Läsningar

Hab 3:17-19 *Herren, min härskare, är min styrka*

Ps 136:1-4, 23-26 *Hans ständiga kärlek och nåd varar för evigt*

1 Joh 5:1-6 *detta är den seger som har besegrat världen: vår tro*

Joh 15:9-17 *Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner*

Meditation

I den gammaltestamentliga texten är det tilltron till Gud som håller hoppet levande trots alla misslyckanden. Habackuks klagan vänds till glädje över Guds trofasthet som ger styrka i misströstan.

Psalm 136 bekräftar minnet av Guds underbara gärningar i Israels historia och utgör prov på Guds oföränderliga kärlek. Genom Guds ingripande fick Israels folk uppleva ovanliga segrar som var förvånande. Att återvända till Guds stora frälsningsverk är en källa till glädje, tacksamhet och hopp som troende under århundraden har uttryckt i bön, lovsång och musik.

Episteltexten påminner oss om att de *som är födda av Gud besegrar världen*. Detta innebär inte med nödvändighet sådana segrar som kan mätas med mänskliga mått. Seger i Kristus innefattar förvandling av hjärtat, att tolka jordiska realiteter med evighetens perspektiv och att tro på den slutliga segern över döden. Denna segrande kraft är den tro, vars ursprung och källa är Gud. Och den framträder tydligast som kärlek.

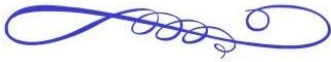
I orden från evangeliet försäkrar Kristus sina lärjungar om Guds kärlek, vars slutgiltiga bekräftelse är Frälsarens död på korset. Samtidigt inbjuder och utmanar han dem att visa sin kärlek till varandra. Jesu förhållande till sina lärjungar grundar sig på kärlek. Han behandlar dem inte enbart som lärjungar utan kallar dem sina vänner. Deras Kristustjänst består i att inrikta sina liv på det enda kärleksbudet som resultat av en inre övertygelse och tro. I kärlekens anda, också då framstegen på vägen till fullständig enhet tycks långsam, förlorar vi inte hoppet. Guds fasta kärlek skall ge oss kraft att övervinna den största invändningen och den djupaste splittringen därför att "detta är den seger som har besegrat världen: vår tro" och att Guds kärlek har en förvandlande kraft.

Bön

Herre Jesus Kristus, den levande Gudens son, genom din uppståndelse har du triumferat över döden och blivit livets Herre. Genom din kärlek till oss har du utvalt oss att bli dina vänner. Låt den heliga Anden förena oss med dig och med varandra med vänskapens band, så att vi troget tjänar dig och vittnar om din trofasta kärlek. Ty du lever och råder med Fadern och den heliga Anden, en enda Gud, från evighet till evighet. Amen.

Kysymyksiä pohdittaviksi

1. Kuinka meidän tulisi ilmaista kristillistä rakkautta kohdatessamme eri uskontoja ja elämänkatsomuksia?
2. Mitä meidän täytyy tehdä, jotta todistaisimme uskottavammin Jumalan järkähtämättömästä rakkaudesta hajaantuneessa maailmassa?
3. Kuinka Kristuksen seuraajat voivat näkyvämmiin tukea toisiaan kautta maailman?

Seitsemäs päivä: *Hyvän paimen muuttaa*

Ruoki minun lampaistani (Joh. 21:17)

Tekstit

1. Sam. 2:1–10 *Omin voimin ei yksikään menesty*
Ps. 23 *Sinä suojelet minua kädelläsi, johdatat paimensauvallasi*
Ef. 6:10–20 *Vahvistukaa Herrassa*
Joh. 21:15–19 *Ruoki minun lampaistani*

Meditaatio

Ne, jotka voittavat kärsimyksen, tarvitsevat tukea ylhäältä. Tuki tulee rukouksen kautta. Luemme Hannan rukouksen voimasta Samuelin kirjan ensimmäisestä luvusta. Toisesta luvusta voimme löytää Hannan kiitosrukouksen. Hän käsitti, että jotkin asiat tapahtuvat vain Jumalan avulla. Hänen tahdostaan Hannasta ja hänen aviomiehestään tuli vanhemmat. Tämä teksti on esimerkki, joka vahvistaa uskoa siihen, mikä saattaa näyttää toivottomalta tilanteelta. Se on esimerkki voitosta.

Psalmin 23 hyvä paimen kaitsee lampaansa pimeimpien paikkojen läpi lohduttaen heitä läsnäolollaan. Niiden, jotka panevat luottamuksensa Herraan, ei tarvitse pelätä edes hajaannuksen tai eripurauksen varjoja, kun heidän paimenensa johdattaa heidät vihreille totuuden laitumille asumaan yhdessä Herran omassa talossa.

Kirjeessään efesolaisille apostoli Paavali kehottaa meitä *vahvistumaan Herrassa ja ottamaan voimaksemme hänen väkevyytensä* pukemalla yllemme hengellinen taisteluvälineet: totuus, vanhurskaus, evankeliumin julistaminen, usko, pelastus, Jumalan sana, rukoileminen ja anominen.

Ylösnoussut Herra kehottaa Pietaria — ja hänen henkilössään jokaista opetuslasta — löytämään itsestään hänen rakkautensa; hänen, joka yksin on ainoa todellinen paimen. Jos sinulla on sellaista rakkautta, niin *ruoki minun lampaistani!* Toisin sanoen ruoki heitä, suojele heitä, huolehdi heistä, vahvista heitä — koska he ovat minun ja kuuluvat minulle! Ole hyvä palvelijani ja hoida niitä, jotka ovat rakastaneet minua ja jotka seuraavat ääntäni. Opeta heille keskinäistä rakkautta, yhteistyötä ja pelottomuutta heidän kulkiesaan elämän käännteissä ja mutkissa.

Jumalan armo johtaa siihen, että Kristuksesta todistaminen, joka on vahvistunut meissä, pakottaa meidät toimimaan yhdessä ykseyden tähden. Meillä on kyky ja tieto sellaisen todistuksen synnyttämiseen! Mutta olemmeko siihen halukkaita? Hyvä paimen, joka elämällään, opetuksellaan ja käyttäytymisellään vahvistaa kaikkia, jotka ovat panneet luottamuksensa hänen armoonsa ja tukeensa, kutsuu meitä tekemään kanssaan yhteistyötä ehdoitta. Näin vahvistettuina pystymme auttamaan toisiamme matkalla ykseyteen. Vahvistukaamme siis Herrassa, jotta voisimme vahvistaa toisia yhteisessä rakkauden todistuksessa.

Frågor för eftertanke

1. Hur kan vi uttrycka den kristna kärleken i en värld med olika religioner och livsåskådningar?
2. Vad behöver vi göra för att bli mer trovärdiga vittnesbärare om Guds trofasta kärlek i en delad värld?
3. Hur kan Kristi efterföljare på ett mer synligt sätt stödja varandra över världen?

Dag 7 *Förvandlade genom den gode herden*

För mina får på bete. (Joh 21:17)

Läsningar

1 Sam 2:1–10 *av egen kraft lyckas ingen*

Ps 23 *du är med mig, din käpp och din stav gör mig trygg*

Ef 6:10–20 *Hämta nu styrka hos Herren*

Joh 21:15-19 *För mina får på bete.*

Meditation

De som vinner seger över lidandet behöver hjälp från höjden. Denna hjälp kommer genom bön. Vi läser om kraften i Hannas bön i 1 Samuelsbokens första kapitel. I det andra kapitlet finner vi Hannas tackbön. Hon hade upptäckt att vissa saker inträffar enbart med Guds hjälp. Det var genom hans vilja som Hanna och hennes make blev föräldrar. Denna text är ett exempel på trons kraft i något som tycktes vara en hopplös situation. Den utgör ett exempel på seger.

Den gode herden i Psalm 23 leder sina får också genom de mörkaste områden och tröstar dem genom sin närvaro. De som förlitar sig på Herren behöver inte frukta ens i förtvivlans eller splittringens skuggor eftersom deras herde vill föra dem till sanningens gröna ängar för att vara tillsammans i Herrens eget tempel och hem.

I brevet till efesierna uppmanar aposteln Paulus oss att *hämta styrka hos Herren, av hans oerhörda kraft* genom att ta på den andliga rustningen: sanning, rättfärdighet, gå ut med budskapet, gripa om frälsningen, Guds ord, under åkallan och bön.

Den uppståndne Herren uppmanar Petrus – och därmed varje lärjunge – att upptäcka hos sig själv kärleken från Honom som är den ende sanne Herden. Om du har en sådan kärlek, så *för mina får på bete*. Med andra ord, föd dem, skydda dem, ta vård om dem – eftersom de är mina och tillhör mig! Var min goda tjänare och vårda dem som har älskat mig och som följer min röst. Lär dem ömsesidig kärlek, samverkan och djärvhet när de möter livets vrånghet och vändningar.

Genom den gudomliga nåden behöver vittnesbördet om Kristus, som har bekräftats i oss, utmana oss att handla gemensamt för enhetens skull. Vi har möjligheterna och kunskapen att bära ett sådant vittnesbörd! Men är vi villiga att göra det? Den gode Herden, som genom sitt liv, sin undervisning och sitt sätt att vara, styrker alla som har satt sin tillit till hans nåd och hjälp, inbjuder oss att samarbeta med honom villkorslöst. Stärkta genom Herren kan vi så hjälpa varandra på vägen till enhet. Låt oss bli starka i Herren så att vi kan stärka andra i ett gemensamt vittnesbörd om kärleken.

Rukous

Kaikkien Isä, sinä kutsut meitä olemaan yksi lauma Pojassasi Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on hyvä paimenemme, joka kutsuu meitä paneutumaan levolle vihreille laitumille; johdattaa meidät tyynten vesien ääreen ja elvyttää sielumme. Suo, että seuratesamme häntä huolehtisimme toisistamme niin, että kaikki näkisivät meissä ainoan todellisen paimenen, Herramme Jeesuksen Kristuksen, rakkauden; hänen, joka elää ja hallitsee sinun ja Pyhän Hengen kanssa, yhtenä Jumalana iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Kysymyksiä pohdittavaksi

1. Kuinka hyvä paimen innostaa meitä lohduttamaan ja elvyttämään eksyneitä ja palauttamaan heidän luottamuksensa?
2. Millä tavoin eri perinteitä edustavat kristityt voivat vahvistaa toisiaan tunnustamalla Jeesuksen Kristuksen ja todistamalla hänestä?
3. Mitä meille voi tänään merkitä apostoli Paavalin kehotus: "Vahvistukaa Herrassa, pukekaa yllenne Jumalan koko taisteluvälineet"?

Kahdeksas päivä: *Yhteen liittyneinä Kristuksen kuninkuudessa*

Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani. (Ilm. 3:21)

Tekstit

1. Aikak. 29.10–13 *Sinun vallassasi on tehdä suureksi ja väkeväksi kenet tahdot*
Ps. 21:1–7 *Sinä painoit hänen päähänsä kultaisen kruunun*
Ilm. 3:19–22 *Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani*
Joh. 12:23–26 *Isä kunnioittaa sitä, joka palvelee minua*

Meditaatio

Jeesus Kristus on kuolleista ylösnousseiden esikoinen. Hän on alentanut itsensä ja hänet on korotettu. Kristus ei omi voittoaan, vaan jakaa valtansa ja korotuksensa kaikkien ihmisten kanssa.

Daavidin hymni, syntynyt kuninkaan ja kansan riemusta ennen kuin temppli rakennettiin, ilmaisee sen totuuden, että kaikki tapahtuu armosta. Maallinenkin kuningaskunta voi olla kuva Jumalan valtakunnasta, *jonka vallassa on tehdä suureksi ja väkeväksi kenet tahtoo.*

Kuninkaan kiitospsalmi jatkaa tätä ajatusta. Kristillinen perinne antaa sille myös messiaanisen merkityksen: Kristus on todellinen kuningas, täynnä siunausta ja elämää, Jumalan täydellinen läsnäolo ihmisten keskellä. Tietyissä mielessä tämä kuva voi viitata ihmisiin. Eivätkö ihmiset olekin luomakunnan korkein saavutus? Eikö Jumala haluaisi, että meistä tulisi *Jumalan perillisiä yhdessä hänen Poikansa kanssa ja hänen kuninkaallisen perhekuntansa jäseniä?*

Ilmestyskirjan kirjeet seitsemälle paikallisseurakunnalle muodostavat viestin kirkolle kaikkina aikoina ja kaikkialla. Ne, jotka päästävät Kristuksen kotiinsa, saavat kaikki kutsun osallistua ikuisen elämän pitoihin. Lupaus saada istua valtaistuimella, mikä aiemmin annettiin kahdelletoista apostolille, on nyt laajennettu koskemaan kaikkia, jotka ovat voittoisia.

Missä minä olen, siellä on oleva myös palvelijani. Voimme liittää Jeesuksen sanat *minä olen* Jumalan nimeen, jota ei lausuta. Jeesuksen palvelija, jota Isä kunnioittaa, on oleva siellä, missä hänen Herransa on; hän, joka on istunut Isän oikealle puolelle hallitakseen.

Bön

Du som är allas Fader kallar oss att bli en enda hjord genom din Son, Jesus Kristus. Han är vår gode herde som inbjuder oss till gröna ängar, låter oss vila vid lugna vatten och ger oss ny kraft. Låt oss i hans efterföljd bry oss om varandra så att alla genom oss ser kärleken från den enda sanna Herden, Jesus Kristus vår Herre, som lever och råder med dig och den heliga Anden från evighet till evighet. Amen.

Frågor för eftertanke

1. Hur kan den gode Herden inspirera oss att trösta, uppmuntra och återge självkänslan hos dem som är förlorade?
2. På vilka olika sätt kan kristna från skilda traditioner styrka varandra i bekännelsen och vittnesbördet om Jesus Kristus?
3. Vad är för oss idag innebörden i Paulus uppmaning: "Hämta nu styrka hos Herren... ta på er Guds rustning"?

Dag 8: Förenade i Kristi rike

Den som segrar skall jag låta sitta hos mig på min tron (Upp 3:21)

Läsningar

1 Krön 29:10-13 *I din hand är kraft och styrka, allt har du makt att göra stort och starkt.*

Ps 21:1-7 *du sätter på hans huvud en krona av guld*

Upp 3:19b-22 *Den som segrar skall jag låta sitta hos mig på min tron*

Joh 12:23-26 *Om någon tjänar mig skall Fadern ära honom.*

Meditaatio

Jesus Kristus är den förstfödde från de döda. Han gjorde sig ödmjuk och blev upphöjd. Kristus behåller inte segern för sig själv, utan delar sitt rike och sin upphöjelse med alla människor.

Davids lovsång som föddes ur kungens och hela folkets glädje innan templet var byggt uttrycker sanningen att allt sker av nåd. Också en jordisk kung kan ge en bild för Guds rike: *I din hand är kraft och styrka, allt har du makt att göra stort och starkt.*

Kungens lovsång och tacksägelse fullföljer denna tanke. Den kristna traditionen ger dessa ord en messiansk innebörd: Kristus är den sanna kungen, fylld av välsignelse och liv, den fullständiga närvaron av Gud bland människor. På ett annat sätt kan också denna bild syfta på människor. Är inte människorna skapelsens fullbordan? Önskar inte Gud att vi skall bli medarvingar till hans son och ha vårt hem hos Gud?

Breven till de sju församlingarna i Uppenbarelseboken är ett budskap till kyrkan i alla tider och på alla platser. De som låter Kristus komma in i sina hem kommer också att inbjudas att dela det eviga livets fest med honom. Löftet som handlar om att sitta på troner var tidigare ett löfte till de tolv lärjungarna, men utvidgas nu till att omfatta alla dem som segrar.

Där jag är kommer också min tjänare att vara. Vi kan förbinda Jesusorden *jag är med det outtalbara namnet på Gud.* Jesu tjänare, som Fadern skall ära, kommer att vara där hans Herre är, han som sitter på Faderns högra sida för att regera.

Kristityt ovat tietoisia siitä, että ykseys heidän välillään — vaikka vaatiikin ihmillisiä ponnisteluja — on ennen kaikkea Jumalan lahja. Se on osuutta Kristuksen voittoon synnistä, kuolemasta ja pahasta, joka aiheuttaa hajaannusta. Osallisuutemme Kristuksen voitosta täydellistyy taivaassa. Yhteisen evankeliumista todistamisemme tulisi näyttää maailmalle Jumala, joka ei rajoita tai nujerra meitä. Meidän tulisi ilmoittaa uskottavalla tavalla oman aikamme ja aikakautemme ihmisille, että Kristuksen voitto ylittää kaiken, mikä estää meitä kokemasta elämän täyteyttä hänessä ja keskenämme.

Rukous

Kaikkivaltias Jumala, kaikkien hallitsija, opeta meitä mietiskelemään kunniasi arvoitusta. Suo, että ottaisimme lahjasi vastaan nöyrästi ja jokaisen ihmisarvoa kunnioittaen. Antakoon Pyhä Henkesi meille voimaa edessä oleviin hengellisiin taisteluihin, jotta yhtenä Kristuksessa voisimme hallita hänen kanssaan kunniasa. Suo meille tämä hänen kauttaan, joka alensi itsensä ja joka korotettiin; joka elää sinun ja Pyhän Hengen kanssa, ikuisesta ikuiseseen. Aamen.

Kysymyksiä pohdittaviksi

1. Millä tavoin elämässämme ilmenevät vääränlainen nöyryys ja maallisen kunnian himo?
2. Kuinka ilmaisemme yhdessä uskomme Kristuksen valtakuntaan?
3. Kuinka elämme todeksi toivomme Jumalan tulevasta valtakunnasta?

Kristna är medvetna om att enheten bland dem, även om den kräver mänskliga ansträngningar, framför allt är en Guds gåva. Den är ett delande av Kristi seger över synden, döden och djävulen som skapar splittring. Vårt deltagande i Kristi seger når sin fullbordan i himlen. Vårt gemensamma vittnesbörd om evangeliet skall visa världen på en Gud som inte begränsar eller övermannar oss. Vi bör vittna för människor i vår tid på ett trovärdigt sätt, att Kristi seger övervinner allt det som hindrar oss från att dela livets fullhet med honom och med varandra.

Bön

Allsmäktige Gud, Herre över allting, hjälp oss att leva oss in i mysteriet med din ära. Lär oss att ta emot dina gåvor med ödmjukhet och med respekt för varje människas värde. Låt din heliga Ande stärka oss för den andliga kamp som ligger framför så att vi, förenade i Kristus, får regera med honom i härlighet. Ge oss detta genom honom som gjorde sig ödmjuk och blev upphöjd, som lever med dig och den heliga Anden från evighet till evighet. Amen.

Frågor för eftertanke

1. På vilka sätt visar sig falsk ödmjukhet och önskan om jordisk ära i våra liv?
2. Hur uttrycker vi tillsammans vår tro på Kristi rike?
3. Hur lever vi ut vårt hopp om det kommande Gudsriket?

Julistus kahdesta ekumeenisesta rukouspäivästä vuonna 2012

Raamatun sana saavutti Suomen niemen ihmiset tuhat vuotta sitten sekä lännestä että idästä. Suomen kirjakielen kehittyminen alkoi Mikael Agricolan kääntämästä Uudesta testamentista lähes 470 vuotta sitten. Ensimmäinen suomenkielinen koko Raamattu julkaistiin 370 vuotta sitten. Kaksisataa vuotta sitten eurooppalainen Raamattu-liike tuli Suomeen. Tuolloin perustettiin Suomen Piipiliseura, jonka tehtävä on levittää Raamattuja kansan käsiin.

Raamatun saaminen kaikkien lukutaitoisten ulottuville vaikutti ratkaisevalla tavalla kulttuurimme kehitykseen. Omakielisestä Raamatusta tuli Suomen kansan sivistyksen ja hengellisyuden kulmakivi.

Raamatutyytä on tehty kaikilla suomalaisten kielillä: satoja vuosia ruotsiksi ja suomeksi, ja viime vuosikymmeninä erityisesti kolmella eri saamen kielellä, viittomakielellä, romanikielellä ja karjalan kielellä. Kristityt maahanmuuttajat lisäävät entisestään Raamatun kielten kirjoja maassamme.

Raamattu tekee kielen ja kulttuurin näkyväksi. Lukemaan opeteltiin, jotta voitaisiin tutkia pyhää kirjaa. Kansan lukutaito liittyi 1800-luvulla suurten herätysliikkeiden syntyyn, mutta myös laajemmin kansalliseen heräämiseen, kansansivistystyön innostukseen, raittiusliikkeen leviämiseen ja työväenaatteen kehitykseen. Lukutaito on avain osallisuuteen kaikilla kulttuurin ja yhteiskunnan tasoilla. Siihen perustuu kansalaisyhteiskunta ja kansanvalta, johon olennaisesti kuuluu uskonnonvapaus ja toisen vakaumuksen kunnioittaminen.

Raamatusta nousevat suomalaisen ja eurooppalaisen elämäntavan arvot ja asenteet. Sieltä löydetään käsitys hyvästä ja pahasta, oikeasta ja väärästä, totuudesta ja harhasta. Raamatun kertomukset ja kieli ovat jatkuvasti innoittaneet niin muusikoita kuin kuva- ja sanataiteilijoitakin.

Raamatua voidaan lukea ja tarkastella monin eri silmin - kristillisen uskon eri näkökulmista, mutta myös muiden uskontojen kannalta ja uskontojen ulkopuoleltakin.

Raamattu löytyy melkein jokaisen suomalaisen kodin kirjahyllystä. Vanhojen perheraamatujen kansiin on kirjattu suvun syntyneet ja edesmenneet. Vihkiraamatun alkulehdille merkitään edelleen uudet perheenjäsenet. Raamatulla on kunniapaikka perheen ja suvun tarinassa, vaikka sen sisältö ei olisikaan tuttu.

Aidoimmillaan Raamattu on omassa ympäristössään – kristillisen kirkon kirjana. Kristinuskon mukaan siinä kuullaan sovituksen ja vapautuksen Sana, jossa Jumala ilmoittaa itsensä. Raamatun kirjoja käytetään sekä julistuksen ja opetuksen että rukouksen ja jumalanpalveluksen lähteinä. Raamattu on kristillisen tradition ydin ja samalla sen ainoa taso, joka yhdistää kaikkia kirkkoja.

Jumalan sana ei ole pelkästään lohdutuksen sana, vaan myös sana, joka horjuttaa vääryyden rakenteita ja kutsuu parannukseen. Vanhan ja Uuden testamentin periaatteet rauhasta, lähimmäisenrakkaudesta ja luomakunnan kunnioittamisesta haastavat työhön paremman maailman puolesta. Raamatua lukiessaan monet sorretut ovat löytäneet oman ihmisarvonsa. Raamatun opetus sekä ihmisestä että uskosta edellyttää vapautta.

Uskon ja vakaumuksen vapaus kuuluvat keskeisiin ihmisoikeuksiin, joista eri kulttuureja ja uskontoja edustavat ihmiset laajasti ovat yhtä mieltä. Kunnioitus ja suvaitsevaisuus toisen uskontoa ja vakaumusta kohtaan ovat periaatteita, jotka koskevat niin kaikkien uskontojen kannattajia kuin uskonottomiakin.

Usko on ihmisen vastaus Jumalalle, joka ilmoittaa itsensä Raamatussa. Usko Kristukseen kasvattaa vapautteen. Siksi se edellyttää toisen ihmisen uskon ja vapauden kunnioittamista. Vapaus on ihmisen ja Jumalan kohtaamisen ja rakkauden ulottuvuus, ja se avaa uudenlaisen suhteen toiseen ihmiseen ja koko luomakuntaan. Toinen ja hänen vapautensa ei ole enää pelottava uhka vaan mahdollisuus yhteyteen.

Helsingissä 28. lokakuuta 2011

Tasavallan presidentti

Tarja Halonen

Plakat om två ekumeniska böndagar år 2012

Bibelns ord nådde folket på den finska halvön för tusen år sedan både från väster och från öster. Det finska skriftspråket började utvecklas genom Mikael Agricolas översättning av Nya testamentet för nästan 470 år sedan. Det första finska Bibeln publicerades för 370 år sedan. För tvåhundra år sedan kom den europeiska bibelväckelsen till Finland. Då grundades Finska bibelsällskapet, vars uppdrag är att ge folk tillgång till Bibeln.

Att Bibeln blev tillgänglig för alla läskunniga inverkade avgörande på hur vår kultur utvecklades. Bibeln på det egna språket blev en hörnsten för Finlands folks bildning och andlighet.

Bibelarbete har gjorts på alla finländares olika språk, i hundratals år på svenska och finska, och de senaste årtiondena särskilt på de tre samiska språken, på teckenspråk, romani och karelska. Kristna invandrare bidrar med en större mångfald av bibelöversättningar.

Bibeln synliggör språk och kultur. Förr lärde man sig läsa för att kunna forska i de heliga skrifterna. Folkets läskunnighet hörde samman med framväxten av de stora väckelserörelserna på 1800-talet. I ett vidare perspektiv var läskunnigheten viktig också för det nationella uppvaknandet, folkbildningen, nykterhetsrörelsen och arbetaridealet. Läskunnigheten är en nyckel till delaktighet i samhälle och kultur på alla nivåer. Den utgör en grund för medborgarsamhället och demokratin, som förutsätter religionsfrihet och respekt för andras övertygelse.

Den finländska och europeiska livsstilens värderingar och attityder grundar sig på Bibeln. Därifrån kommer vår uppfattning om gott och ont, rätt och fel, sant och falskt. Bibelns berättelser och språk har ständigt inspirerat både musiker, bildkonstnärer och ordkonstnärer.

Bibeln kan läsas och tolkas genom många olika ögon – både ur den kristna trons perspektiv och ur andra religioners perspektiv, till och med ur ett irreligiöst perspektiv.

Bibeln finns i bokhyllan i så gott som varje finländskt hem. I gamla familjebiblar har man skrivit in släktens födda och döda. På vigselbibelns första sidor skriver man fortfarande in nya familjemedlemmar. Bibeln har en särskild plats i släktens historia även om dess innehåll inte skulle vara bekant.

Bibeln kommer bäst till sin rätt i den egna omgivningen som den kristna kyrkans bok. Enligt den kristna tron hör vi Bibeln tala försoningens och befrielsens Ord där Gud uppenbarar sig själv. Bibelns böcker används som en källa både för förkunnelse och undervisning och för bön och gudstjänst. Bibeln är den kristna traditionens kärna och samtidigt något som alla kyrkor kan förenas kring.

Guds ord är inte bara ord till tröst, utan också ord som skakar om orättvisa strukturer och uppmanar till omvändelse. Gamla och Nya testamentets principer om fred, nästankärlek och respekt för skapelsen utmanar oss att verka för en bättre värld. Genom att läsa Bibeln har många förtryckta funnit sitt människovärde. Bibelns undervisning om människan och tron förutsätter frihet.

Tros- och övertygelsefrihet är viktiga mänskliga rättigheter som människor ur olika kulturer och religioner kan enas kring. Respekt och tolerans för en annans religion och övertygelse, är principer som omfattar både religionslösa och anhängare av olika religioner.

Tron är människans svar till Gud som uppenbarar sig själv i Bibeln. Tron på Kristus fostrar oss till frihet. Därför förutsätter tron respekt för andras tro och frihet. Friheten är en dimension av mötet och kärleken mellan människa och Gud. Den öppnar för ett nytt förhållande till vår nästa och hela skapelsen. Vår medmänniska och hennes frihet utgör inte längre ett skrämmande hot utan en möjlighet till gemenskap.

Helsingfors den 28 oktober 2011
Republikens president
Tarja Halonen

Raamatuntekstit

Kristittyjen ykseyden rukouspäivä 18.1.2012

Hesekielin kirja 3:1-4

Hän sanoi minulle: "Ihminen, syö, mitä edessäsi on. Syö tämä kirjakäärö ja sitten lähde, mene puhumaan Israelin kansalle." Niin minä avasin suuni, ja hän antoi sydäkseni sen käärön. Hän sanoi: "Ihminen, ravitse itsesi. Täytä vatsasi, syö tämä kirjakäärö, jonka minä sinulle annan." Minä söin sen, ja se maistui suussani makealta kuin hunaja. Hän sanoi minulle: "Ihminen, lähde. Mene Israelin kansan luo ja puhu, minkä minulta saat puhuttavaksesi."

Toinen Pietarin kirje 1: 16–21

Emmehän me, silloin kun saatoimme teidän tietoonne Herramme Jeesuksen Kristuksen voiman ja tulemisen, olleet lähteneet seuraamaan mitään ovelasti seipitettyjä taruja, vaan olimme omin silmin saaneet nähdä hänen jumalallisen suuruutensa. Hän sai Jumalalta, Isältä, kunnian ja kirkkauden, kun hänelle kantautui Ylhäisimmän Kirkkauden ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt." Tämän äänen me itse kuulimme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella. Siksi me voimme entistä lujemmin luottaa profeetalliseen sanaan. Ja hyvin teette tekin, jos kiinnitätte katseenne siihen kuin pimeässä loistavaan lamppuun, kunnes päivä sarastaa ja kointähti syttyy teidän sydämessänne. Ennen muuta teidän on oltava selvillä siitä, etteivät pyhien kirjoitusten ennustukset ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä. Yksikään profeetallinen sana ei ole tullut julki ihmisten tahdosta, vaan ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen johtamina sen, minkä ovat Jumalalta saaneet.

Evankeliumi Luukkaan mukaan 24: 44–49

Jeesus sanoi heille: "Tätä minä tarkoitin, kun ollessani vielä teidän kanssanne puhuin teille. Kaiken sen tuli käydä toteen, mitä Mooseksen laissa, profeettojen kirjoissa ja psalmeissa on minusta kirjoitettu." Nyt hän avasi heidän mielensä ymmärtämään kirjoitukset. Hän sanoi heille: "Näin on kirjoitettu. Kristuksen tuli kärsiä kuolema ja kolmantena päivänä nousta kuolleista, ja kaikille kansoille, Jerusalemissa alkaen, on hänen nimessään saarnattava parannusta ja syntien anteeksiantamista. Te olette tämän todistajat. Minä lähetän teille sen, minkä Isäni on luvannut. Pysykää tässä kaupungissa, kunnes saatte varustukseksenne voiman korkeudesta."

Bibeltexter

Böndagen för kristen enhet 18.1.2012

Hesekiel 3: 1-4

"Människa", sade han, "ät det du ser här, ät denna rulle. Gå sedan och tala till israeliterna." Jag öppnade munnen, och han gav mig rullen att äta. "Människa", sade han, "svälj denna rulle som jag räcker dig och fyll din mage med den." Jag åt den, och den smakade sött som honung.

"Människa", sade han sedan, "gå nu till israeliterna och tala till dem med mina ord.

Andra Petrusbrevet 1: 16-21

Det står ju skrivet: Ni skall vara heliga, ty jag är helig. Om ni säger Fader när ni åkallar honom som dömer var och en efter hans gärningar utan hänsyn till person, lev då i gudsfruktan under den tid ni vistas här. Ni vet att det inte var med förgängliga ting, silver eller guld, som ni friköptes från det meningslösa liv som ni övertagit från era fäder. Nej, det var med blodet från ett lamm utan fel eller fläck, Kristi dyrbara blod. Han var utsedd redan före världens skapelse men trädde fram först nu vid tidens slut, för er skull som tror. Genom honom tror ni på Gud, som har uppväckt honom från de döda och förhärligat honom, så att ni i er tro också kan hoppas på Gud.

Lukasevangeliet 24:44-49

Han sade till dem: "Detta är vad jag sade till er när jag ännu var hos er, att allt måste uppfyllas som står skrivet om mig i Moses lag, hos profeterna och i psalmerna." Sedan öppnade han deras sinnen så att de kunde förstå skrifterna. Och han sade till dem: "Detta är alltså vad skriften säger: Messias skall lida och uppstå från de döda på tredje dagen, och syndernas förlåtelse genom omvändelse skall förkunnas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem. Ni skall vittna om allt detta. Och jag skall sända er vad min fader har lovat. Men ni skall stanna här i staden tills ni har blivit rustade med kraft från höjden."

Rauhan, ihmisoikeuksien ja kansainvälisen vastuun rukouspäivä 24.10.2012

Joosuan kirja 24: 14–15, 21–24

"Pelätkää siis Herraa ja palvelkaa häntä nuhteettomasti ja uskollisesti. Hylätkää ja hävittäkää ne jumalat, joita esi-isänne palvelivat Eufraatin toisella puolen ja Egyptissä, ja palvelkaa Herraa. 15 Mutta jos te ette tahdo palvella Herraa, niin valitkaa tänä päivänä, ketä palvelette: haluatteko palvella niitä jumalia, joita esi-isänne palvelivat Eufraatin toisella puolen, vai amorilaisten jumalia, näiden amorilaisten, joiden maassa te nyt asutte. Minä ja minun perheeni palvelemme Herraa."

Kansa vastasi Joosualle: "Me tahdomme palvella Herraa!" Silloin Joosua sanoi kansalle: "Te olette nyt valinneet Herran ja tahdotte palvella häntä. Te olette itse tämän todistajia." Israelilaiset vastasivat: "Niin olemme." Joosua sanoi: "Hylätkää ja hävittäkää siis vieraat jumalanne ja antakaa sydämenne kääntyä Herran, Israelin Jumalan puoleen." Kansa sanoi Joosualle: "Me tahdomme palvella Herraa, Jumalamme. Häntä me tahdomme totella."

Kirje Galatalaisille 3: 26–29

Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne. Yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, orja vai vapaa, mies vai nainen, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi. Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu.

Evankeliumi Matteuksen mukaan 6: 7-14

"Rukoillessanne älkää hokeko tyhjää niin kuin pakanat, jotka kuvittelevat tulevansa kuulluiksi, kun vain latelevat sanoja. Älkää ruvetko heidän kaltaisikseen. Teidän Isänne kyllä tietää mitä te tarvitsette, jo ennen kuin olette häneltä pyytäneetkään. Rukoilkaa te siis näin:

– Isä meidän, joka olet taivaissa!

Pyhitetty olkoon sinun nimesi.

Tulkoon sinun valtakuntasi.

Tapahtukoon sinun tahtosi,

myös maan päällä

niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä

jokapäiväinen leipämme.

Ja anna meille velkamme anteeksi,

niin kuin mekin annamme anteeksi

niille, jotka ovat meille velassa.

Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Jos te annatte toisille ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi.

Böndag för fred, mänskliga rättigheter och internationellt ansvar
24.10.2012

Josua 24: 14-15, 24:21-24

Frukta därför Herren och tjäna honom redligt och troget. Gör er av med de gudar som era fäder tjänade på andra sidan Euftrat och i Egypten, och tjäna Herren. Om ni är ovilliga att tjäna Herren, välj då i dag vilka ni vill tjäna: de gudar som era fäder tjänade på andra sidan Euftrat eller de gudar som dyrkas av amoreerna, vilkas land ni bor i. Jag och min släkt vill tjäna Herren."

Folket svarade Josua: "Herren vill vi tjäna." Josua fortsatte: "Ni är själva vittnen till att ni har valt Herren och vill tjäna honom." - "Ja", svarade de. - "Gör er då av med de främmande gudar ni har hos er och håll er av hela ert hjärta till Herren, Israels Gud." Folket svarade honom: "Herren, vår Gud, vill vi tjäna, honom vill vi lyda."

Galaterbrevet 3: 26–29

Alla är ni nämligen genom tron Guds söner, i Kristus Jesus. Är ni döpta in i Kristus har ni också iklätt er Kristus. Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus. Men om ni tillhör Kristus är ni också avkomlingar till Abraham och arvtagare enligt löftet.

Matteusevangeliet 6: 7-14

Och när ni ber skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull. Gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det.

Så skall ni be:

Vår fader, du som är i himlen.

Låt ditt namn bli helgat.

Låt ditt rike komma.

Låt din vilja ske,

på jorden så som i himlen.

Ge oss i dag vårt bröd för dagen som kommer.

Och förlåt oss våra skulder,

liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

Och utsätt oss inte för prövning,

utan rädda oss från det onda.

Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser skall er himmelske fader också förlåta er.

Taiteilija Liina Pajunen on suunnitellut rukousviikolle julisteen. Nelivärinen valoisa juliste on vapaasti ladattavissa netistä: www.ekumenia.fi.

Konstnären Liina Pajunen har designat böneveckans affich. Den ljusa affischen i fyrfärgstryck kan laddas ner från nätet: www.ekumenia.fi.

Julisteen voi tulostaa A3 tai A4 -kokoisena. Tiedoston voi toimittaa kopiolaitokseen ja teettää ison julisteen (esim. 50x70 cm). Myös pieni-kokoisiin ohjelmiin ja kutsuihin voi kuvan sijoittaa.

Julistetta voi käyttää sellaisenaan rukousviikon tilaisuuksissa ja ilmoittelussa. Ison julisteen vasempaan alalaitaan voi lisätä esimerkiksi A4-kokoisen vaakasuorassa olevan tapahtumatiedotteen.

Afficen kan skrivas ut i storlek A3 eller A4. Filen kan skickas till en kopieringsfirma som kan trycka upp en affisch (t.ex. i storlek 50x70). Det går också att göra mindre broschyrer och handaffischer.

Affischen kan användas som sådan vid böneveckans evenemang. Till den stora affischen kan man nere till vänster också bifoga ett meddelande i A4 storlek.

Aineiston voi myös tulostaa internetistä (www.ekumenia.fi). Se on vapaasti käytettävissä rukousviikolla ja muuna aikana.

Materialet kan även skrivas ut från internet (www.ekumenia.fi) Det kan fritt användas under böneveckan och på annan tid.